

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hasabos peút sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

Nyomató ára 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesülé-
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 867.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1901.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Csütörtök, augusztus 22.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: A bűnösök statisztikája.**
- Haszonbérlet és tulajdonos.**
- A cár Franciaországban.**
- Osszeszküvés a román dinasztia ellen.**
- Lakodalom vélegény nélkül.**
- Szelle — sikkasztó.**
- Szörnyű vadak egy orvon és egy uri nő ellen.**
- Megsértették a magyar zászlót.**
- Pofozkodás a löversenyen.**
- A vérvád meséje Aradmegyében.**
- Meszlényi Lulu meghalt.**
- Görgei fia.**
- Gyermek-szerelem.**
- A rendőr-ellenőr.**
- Tárcs: Lányszedés.** Irta: Tömörkény István.
- Csarnok: Pihenés.** Irta: Vécseiné-Jankovich L.

A bűnösök statisztikája.

Budapest, augusztus 21.

Érdekes statisztikai kimutatást közöl ma az igazságügyminiszterium. E kimutatás szerint Magyarország lakossága közül 1881-ben büntett és vétség miatt elítéltek 34,139 személyt, míg a legutóbbi évben 95,529-et.

A büntetettek közül a férfiak száma a nők három és félszeresét szokta tenni. Az elítéltek huszonkét százaléka nő, tehát valamivel kevesebb, mint Németországban.

A kor rendkívül nagy befolyást gyakorol a büntetettségre. A gyöngye gyermeknél, az erőteljes férfinál, a hanyatló aggastyánál, különböző mértékben és különböző irányban módosul a büntett iránt való hajlam.

A legfiatalabb korban házi lopásokra vetemedik, később az országutra lép és az erőszakhoz folyamodik.

Az erő és élvágy első kitöréseihez csatlakozik a megfontolás, mely a büntetést szervezi. A nyugodtabbá vált ember a gyilkossághoz is folyamodik.

Legutálatosabb látványt nyújt az ember a hanyatlás korában, kapzsisága hamisítává teszi; gyöngülő erejét arra használja, hogy homályban támadja meg ellen-ségét.

A magyar igazságügyi statisztika egyike azoknak a kevés forrásoknak, a melyek a nemzetiség fontos befolyása felől is felvilágosítást nyújtanak.

Az előttünk fekvő legújabb statisztikai kimutatás szerint a legtöbb elítélés a románokat éri: egy évben százezer lakó közül hátszázhatvanat, utánuk a szerbeket, hatszázhatvenet.

Hatszázötvenkilenc magyart és hatszázötvenkét tótot ítéltek el. Az oroszok (412) és a németek (361) a legkedvezőbb helyen állnak.

A súlyos büntetettek elkövetésében a legkedvezőtlenebbül áll a román és szerb. Ezek szegülnek ellen leginkább a hatóságnak, ezek követik el a legtöbb súlyos testisértést, betörést, sikkasztást és okirathamisítást.

Ami különösen a gyilkosságot és emberölést illeti, ezekben a szerbek állnak első sorban, s utánuk következnek az oláhok.

Lopásban, betörésben megint a romá-

nok vannak első sorban, míg orgazdaság és mások vagyonának megrongálása a tótoknál leggyakoribb.

A magyarság sajátos büntetési azok, a melyek több erőt, szilajságot vagy macacsságot föltételeznek: ellene szegül a hatóságnak, rabol, néha ellenfelét meg is öli, de ritkábban lop és ritkábban rongálja meg más ember tulajdonát.

Vérmérséklete hevében azonban a magyar a románnal együtt legelső helyen áll a becsületsértés elkövetésében.

A statisztikai kimutatás végül megemlíti, hogy a büntettek közül legtöbb a rablás, lopás, zártörés és sikkasztás, a mely utóbbi téren Magyarországon néhány év óta feltűnően nagy rekordot értek el.

Haszonbérlet és tulajdonos.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Az ország gazdaközönségére nagy fontossággal bíró s most éppen aktuális határozatot hozott a magyar királyi Kuria, mely határozat irányadóul fog szolgálni a haszonbérlet és birtokosok közötti jogviszonynak. A nevezetes ítélet egész terjedelmében így hangzik:

L. Zs. csohaji haszonbérlet csődbe jutott s tömeggondnokul dr. Székely Albert sátoraljauj helyi ügyvéd nevezetett ki. A csőd 1900. év végén nyitott meg s 1901. január 1-én özv. b. P. Gyuláné birtokos haszonbérbeadó dr. Székely ügyvédnek 1901 április hó 1-re a bérletet felmondotta, dacára, hogy utóbbi a ha-

TÁRCA.

Lányszedés.

Irta: Tömörkény István.

Részben mulatság, részben pedig tekintély a kapásra nézve, ha vasárnap délelőtt együttesen a csárdába megyünk. Nagy asztalok vannak ott az eresz alatt, sört is mérnek, meg dohányt. Szívart is kap a kapás, mi fölöttébb uri állapot. Így szombat esté ez irányban, ha értesítést kap, hogy másnap menés lesz, igen vidám az öreg ember és jókedvű s régen elfelejtett tanyai nótákat danolgat.

Lehet, hogy a kis söröcske, a néhány pakli dohány is közrejárul ebben, de a földolog mégis, hogy együtt megyünk, egy asztalnál társalgunk s ugyancsak ezen asztalhoz oda szokott telepedni ama kis környék világának első embere, az ősz tanító ur is.

A tanító nagy rang odakint, ha a fiatalja nem is mindig, de az örege igen. Életüket ott élék, a mai meglett koru gazdaember is járt, még a keze alá, azok ma is oly viszonyban vannak vele, mintha még iskolás fiai volnának. A tanító szónak a valódi értelmében tanítók ezek az emberek odakint, akik életüket ráal-dozták, pedig életük, tekintve a tulajdon gyerekek nevelésének nehézségeit, igen csak nehéz. Az iskola . . . — más ott az iskola; nem-

csak a könyvben, egyebekben is nevel a rendes mester. Biz ez arról is tárgyal, hogy mi a baja a dinnye levelének, ha hervad, meg hogy hosszúra kell metszeni a szőlőt, vagy rövidre, továbbá sok ilyenben szót ejt azon iskolákon, amiket már nem is gyermekeknek tart, hanem az embernyi embernek. A felesége pedig a kézimunkát tanítja, meg a ruhák varrásának módját, mivel sok mindenféle kitelik ott belőlük: a baksi pusztá tanítója például pap is, leg-alább annyiban, hogy ő temeti a halottakat. Ott, a ki úgy szőroványosan el-elhalogat, még halott korában is a tanító keze alá jut.

Tehát így van ez s a kapás örül neki. Pedig reá nézve kettős dolgot jelent. Mert ott, ahol a csárda van, áll vasárnap hajnalban a munkásfogadás, a jövő heti munkabérek ott alakulnak a kereslet és kínálat törvényei alapján. Uda neki már hajnalban el kell menni a dolog miatt s időre visszatérni, hogy kilenc óra tájban újra mehessen, ezuttal már nem a munka, hanem a sör szempontjából. Ez így is történik; a kapás megjárja az utat hajnalban is és meglehetősen szomorú eredményekkel tér haza. A kínálat törvényei okvetlenkednek: kevés a munkás. Nagy darab föld, 10—12 ezer holdas legelő-pusztá került itt a közelben nemrég föltörés alá; az óriás síkságot, ahol eddig néhány csikós és gulyás kellett csak, fölváltotta a tanya-világ s arról a vidékről már most nem kapni munkást: ami van, talál dolgot odahaza is. Ennél fogva hát most olyan a kínálat

törvénye, hogy drága a napszám, de még drága pénzen sincsen elég ember. Ez a munkásnak gyöngyörűség, a szőlőnek meg szomorúság, mert ha nem locsolják, az ördöggé lesz, pedig emberemlékezet óta nem volt olyan szép, mint éppen ebben a mostani esztendőben.

Megindulunk. A tanya vadszőlős-lugasos ereszete alatt olyan nyugasztaló vasárnapi csönd és hűvös levegő van, odakint pedig már is ígérkezik délfelére a szörnyű meleg, oly meleg, hogy a mezőre pányvázott tehén elszakítja a kötelét és bejön, mert nem állja tovább. Ha föl nem volna már lovalva az öreg kapás, csakugyan kár volna egy lépést is tenni. De már nem lehet megfosztani a gyöngyörűségtől. Pedig most már a gyerekek is rákötötték magukat, hogy ők is jönnek s ennek a letiltásnak ismét csak nagy szomorúság lenne a vége. Amugy pedig bajos. Mert gyalog megyünk. A lovat, mely egész héten dolgozott, vasárnap nem szokás befogni. Az ut egy kicsit messze, jó óra oda vissza, a meleg nagy és a homok mély: ha utközben kiáll a gyerek, karon kell vinni s egy erről szerzett tapasztalat után három napig majd leszakad a karom. De nagyon fogadkoz-tak, hogy nem fáradnak el. A kisebb azt mon-dta, hogy ha annyira elfáradna, hogy nem tudna gyalogolni, hát majd szalad. Ekkora érvedés előtt meg kellett hajolni. Mentünk.

A kanyargó ut szőlők és kukoricák között vezet. Rajta ünnepi néptelenség. A buza-tarlókon egy-két tehén, béklyóslábu ló, a napfényes

szonbért a kereset megindítása előtt, de pár nappal a szerződésben kikötött határidőn túl bírói letétbe helyezte. A tiszalöki királyi járásbírósa a tömeggondnokot, mint a haszonbérlet jogutódját, mint késedelmes fizetőt a haszonbérletből kimozdította és még abból az indokból is, mert a bérlet ellen csőd nyitattott s így a felmondás jogosult. A nyiregyházi királyi törvényszék 1901. május 8-án hozta azt az abszurd ítéletet, hogy helybenhagyta a járásbírósa határozatát, mely szerint a haszonbérlet április 1-re kimozdították, dacára, hogy bebizonyult, miszerint már addig is 30.000 koronánál többet fektetett bele s pár hét múlva készen áll az aratás s így jogtalan volna, ha a földtulajdonos aratná le azt, a mit a bérlet és tömeggondnok vetett, mert a tulajdonos jogtalanul gazdagodnék a haszonbérlet rovására.

Dr. Székely Albert sátorlajuhelyi ügyvéd ezen két egybehangzó ítélet ellen felülvizsgálatot adott be és a magyar királyi Kuria igazságot szolgáltatott neki, mert mindkét alsóbírósa jogszétséget ítéletét megváltoztatta s jogelvéként kimondotta a következőket:

„A haszonbérlet összeg, habár az részletenként fizetendő is, csak az egész gazdasági év használatának egyenértéke fejében követelhető, ennél fogva a haszonbérlet csakis a gazdasági év végére vagyis jelen esetben más kikötés hiányában 1901. december 31-re mondható csak fel, de nem az év bizonyos szakára, vagy idejére.”

„Egy egész gazdaságra vonatkozó haszonbérlet felmondása, mindig megfelelő időben, a gazdasági év lejáratá előtt teljesítendő, mert a haszonbérlet megszüntével beállani szokott teendők lebonyolítására egy negyedévi felmondás sem elegendő, annál kevésbé lehet egy negyedéves felmondás után a haszonbérletet a gazdasági évfolyama közben megszüntetni.”

Evről-évre sanyarubb a haszonbérlet helyzete, mert rossz termés és olcsó árak mellett a tönk szélére jutott s az egész felvidéken úgy gazda, mint jogász körökben nagy megütközést keltett a két alsó bíróságnak jogszétséget ítélete és csak a legfelsőbb bíróság igazságszerető döntése nyugtatta meg a kedélyeket.

kék magasságban gölyök uszkálnak lassan. Itt-ott öreg nyárfák az uton, fehér derekukon még látszik, hogy valaha fiatal szerelmeseik bicskával kérgébe vágták nevüket. E szerelmek már rég elmulhattak embereikkel együtt, legfőkébb a bicska maradt meg s im a fa, amely nagy, hasadt sebeivel hirdeti, hogy még szíve nyílásában is kegyetlen az ember. Lassan haladtunk, a leánygyerek meg nem állja, hogy ne tépjen virágot a fügyereket, hogy ne bogarászson. Homoki ut gyalog ösvényén, az egyetlen kis részen, amely nem folyik szét a lépések alatt, egymás mellett haladni nem lehet, csak egymásután. Így könnyű elmaradozni. Az öreg kapás még az ut elején kérdezte, hogy igaz-e, hogy Amerikában oly rettentő sok nép lakik, még sincs közöttük egyetlenegy szál király sem s most a kapott válaszon gondolozva, dűnynyögve leghátul ballagott. Tanyákból, melyek elől a buza már eltakarodott, kitekinttek reám, hogy a gyermekekkel ödöngve haladtam, mi ünnepnap szoktalan, mert olyankor az árnyékban szokás heverni. Tárlokön keresztül kutyák is ereszkedtek ki az utra utánunk, ami már egészen illetlen dolog, mert a törvényen kívül egy régi, hallgatag tisztesség is kötelez arra, hogy mikor a szőlő érni kezd s a kukorica is már ehető, a házőrző eb köteve maradjon, különben megeszti a kukoricát is, a szőlőt is. A kutyák kirohantak. A kisebb gyerek szeliden nézte az aktust, nem félt, még nem tudta, hogy ilyenkor félni kell; a nagyobbik mérszen csattogott feljűk az oslorával, már az

TÁVIRATOK.

Szögyény Bécsben.

Bécs, augusztus 21. Szögyény Marich László berlini osztrák-magyar nagykövet ma Bécsbe érkezett.

Argentína és Chile.

Buenos-Ayres, augusztus 21. A szenátusban a külügyminiszter egy interpellációra azt válaszolta, hogy az ország külső viszonyai kitűnőek. Az interpelláció tárgyalása során a szenátus bizalmat szavazott a kormánynak. A miniszter kijelentette, hogy Argentína és Chile kormányai kötelezték magukat, hogy fegyvereket egyetlen egygyel sem szaporítják. — Ma biztosítva van a béke Argentína és Chile között.

A pestis

Konstantinápoly, aug. 21. Itt megint előfordult egy pestis-eset. A nemzetközi egészségügyi tanács elrendelte minden Konstantinápolyból elmenő szállítmány orvosi megvizsgálását.

A cár Franciaországban.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 21.

Jelentős újdonsága van a mai napnak. A Havas-ügynökség jelenti, hogy Miklós orosz cár, engedve Loubet elnök meghívásának, ellátogat Franciaországba, jelen lesz Reimsban a hadgyakorlatok végén, de előbb Dunquerqueben szemlét tart a francia északi hajórajon. A párisi lapok ehhez a jelentéshez hozzátesszik, hogy a cár Párisban is fog tölteni pár napot.

A hír természetesen valóságos entuziazmust kelt Párisban s ez a lelkesedés érthető is, mert a cár franciaországi látogatását úgy tekintik, mint az orosz-francia szövetség újabb megerősítését. A cárt franciaországi útjában kíséreni fogja Mária Feodorovna cárné is.

A látogatás híreről e távirataink számolnak be:

Páris, augusztus 21.

A Havas-ügynökség jelenti: Az orosz cár eleget fog tenni Loubet elnök meghívásának, hogy részt vegyen a Reims melletti záróhadgyakorlatokon. A cár Dunquerqueben való partaszállása előtt Loubet elnökkel szemlét fog tartani az északi hajórajon, melyet azzal biznak meg, hogy a cárt a francia partra való megérkezésnél üdvözölje.

Miklós cár franciaországi látogatásának programja még nincs véglegesen megállapítva, de úgy jelentik, hogy a cár szeptember 17-én érkezik Duquerquebe és valószínűleg még aznap szemlét fog tartani az északi hajóraj fölött. Onnan a cár egyenesen Compiègnebe megy, ahol Feodorovna Alexandra cárnéval fog találkozni. Szeptember 19-én a cári pár Reimsban, ahol az 1. 2. 6. és 20. hadtestek záróhadgyakorlatot lesznek, jelen lesz a csapatszemlén és még aznap vagy legkésőbb szeptember 20-án elutazik Franciaországból.

A hadgyakorlatok befejezése után a cár néhány napot Páris környékén, Compiègneben fog tölteni. Ez idő alatt vele lesz a cárné is, aki Kopenhágából megy Franciaországba. A cár Franciaország több városát meg fogja látogatni, s végül elmegy Párisba, ahol hivatalosan fogadják.

Mint a lapok jelentik, a cár látogatásának a híre egész tegnap estig titokban tartották. Még az orosz nagykövetség is csak tegnap értesült a dolygról. A cárnak az az elhatározása, hogy ellátogat Franciaországba, teljesen spontán volt, a tárgyalások közvetlenül folytak Pétervár és Páris között. Tegnap este Delcassé kiment Compiègnebe, hogy személyesen vezesse az előkészületeket a kastélyban, amelyben a cári pár lakni fog.

A Temps a Miklós cár franciaországi látogatása tárgyában folytatott tárgyalásokról a következő részletet közli:

A tárgyalások hat hónappal ezelőtt kezdődtek. Ebben az időben Loubet elnök egy előkezlőség látogatását fogadta és felkérte őt, hogy az ő nevében hasson oda, hogy a cár teljesítse az előknek azt az óhaját, hogy a cárt francia földön fogadhassa. Az említett személyiség oroszországba való visszatérése után megfelelő küldetésének és Miklós cártól kedvező választ kapott. Augusztus elején Loubet el-

ő apró életének tapasztalataiban benne van a védekezés.

Csapáson keresztül füves síkságra jutunk. Ez a kaszáló voltaképp temető, itt sok halott fekszik alatt. De már ide nem szabad temetni mágn, a keresztet mind elkorhadtak, kiveszték, halo tját siratni ide már nem jár senki, mindössze egy alacsony vörös márvány-kőkereszt áll a fűben. A kapás még vél rá, hogy ki volna az, aki alatta van, bizonyos Dobó, a gazdag Dobókból, a homok azonban ezt is már nyeli: minden esztendőben följebb halad rajta. A homokon fű nő, a fűből avar lesz, abból föld, ezen megint fű éled: a vörös kőkeresztet fölfelé haladtukban így apránként elnyelik. — A föld alá fog kerülni a gazdag Dobónak emléke is ez elhagyatott helyen — idő múltán már majd csak valamely ekevas éle török ki benne.

Ami pedig a csárdát illető, van benne vendég. Hallottam már előző nap, hogy nagyot haladt a csárda, mióta nem láttam, mert születli is van benne. Csárdában születli. Van is, csakugyan, mint látható. Nem ugyan cifraa kifestve, hanem deszkákból összerakva és födele is van, mely ágásokra támaszkodik, azelőtt az ilyesmit enyhelynek hívták, ma: születli. Ülnek alatta magyarok, akik még a hajnali munkásfogadás alkalmából ott maradtak. Hallatszik a beszédükön, hogy azóta némi ital irányában nyújtották is panaszukat. Már ilyenkor nem való ott időzni gyerekekkel, így külön ülünk egy ereszet alá, melynek falára zöld

mezőbe sárga és mérges oroszlanokat festett a tanyai piktör. Különbben mivel sem alacsonyabb, mint valami fiatal művész festékes történetei, igen komorak és igen szép sárgák s ilyen zöld mezőt ép úgy nem látni sehol elevenen a világon, mint ahogy olyat nem látni, amilyent új módi gyanant festenek. No jó. Továbbá sört hoznak, — jön a tanító ur is, örömmel üdvözöltetvén, a gyerekek pedig azonnal találnak tégladarabot, amin apró pusztafiukkal egyetemben a zsebben hordott barackmagot törni lehet.

Ülünk így egy darabot, akkor a születli alól kiválik előbb egy ember, aztán másik ember. Odajönnek, kezelnek a kapással, a tanítóval, figyelemre engem nem méltatnak, ami szokatlan dolog, mert ha már megkezdődik a kezelés, körül szokás kezelni egy asztalt.

Azt mondja az egyik ember:

— Igaz-e most máu hát csakugyan, — tanító ur, — hogy a zsidók szödik a kislányokat?

Azt mondja a tanító:

— Dehogy igaz, Sándor gazda, már hogy volna igaz.

Szól a másik ember:

— Mert azt mondják, hogy csakugyan szödik.

Palinka-üveg volt már az ember szemén. Odafordult a kis lányhoz, ki már a baracktőrést elunván, az asztalnál kenyerezett:

— Hát tégöd hogy hívnak?

Az apró megmondja a nevét. Azután a

nők a császárnak írt sajátkezü levelében meg-
ujította meghívását, mire azonnal megkapta a
választ.

A francia lapok nagy örömmel írják Mik-
lós cár franciaországi látogatásáról és azt mond-
ják, hogy ez a látogatás nagy jelentőségű ese-
mény lesz, amely magára fogja vonni az egész
világ figyelmét. A *Petit Parisien* azt írja, hogy
a látogatásnak közvetlen diplomáciai követ-
kezményei lesznek. A *Figaro* szerint ez a látog-
tatás, amely nagyon intim természetű lesz,
csak üdvös következményekkel járhat. A *Matin*
azt írja, hogy Miklós cár Loubetval mindjárt
megvalasztása után szeretett volna megis-
merkedni és csak akaratán kívül álló esemé-
nyek akadályozták meg, hogy ez a kivánsága
teljesüljön. Látogatása egész Franciaország-
ban nagy örömet fog okozni. A cárt most épp
oly melegen fogják fogadni a franciák, mint
1897-ben.

A hollandi lapok örövendve vesznek tudomást
a cár franciaországi látogatásáról. A burbarátok
a látogatástól jó eredményt várnak a délafrikai
békére nézve.

A legutóbbi párisi táviratok a következőkép
hangzanak:

A lapok közlése szerint az orosz cár szeptem-
ber 17-én jön Franciaországba. Ittlétének
ideje még nincs meghatározva. Egyelőre csak
a dünkircheni és rheimsi látogatásban állapod-
tak meg. A franciaországi látogatás után a cári
pár Darmstadtba megy.

Loubet elnök az *Eclair*-nek egyik munka-
társa előtt örömmel beszélt arról a kedvező be-
nyomásról, a melyet a cár látogatásának híre
kellett és az Oroszországgal való szövetség ter-
mékenységéről, a melyet Miklós cár látogatása
ujra meg fog szentelni. Ezuttal — jegyezte meg
Loubet — a cár utazásának egyetlen célja Fran-
ciaország.

A *Gaulois* meginterviewolt egy orosz po-
litikust, a ki úgy nyilatkozott, hogy Miklós cár
szükségesnek tartja, hogy a világnak eszébe juttassa a francia-orosz szövetséget, mint a világ-
béké biztosítékát. A szóban forgó politikus azt
hiszi, hogy a cár látogatása alatt a marokkai
kérdést is szóba fogják hozni. Meg lehet, hogy
erre nézve külön megegyezés jön létre.

másikhoz fordul, de az már idősebb, nem fe-
lel az ittásnak. Ahelyett azt mondja: Apám,
gyerünk már haza. Hogy a lány nevét meg-
mondta, hogy a fiu apjának tisztelt, a kerítésen
könyöklő két ember elhaladt. Kételyeik
még akkor is voltak, mert dunogtak. Nem
ismertek meg, mert egy pár nap előtt hosszabb
távolozásból érkezve, még rajtam volt az uton
nőtt szakáll. Hogy elmentek, mondom a ta-
nitónak, mert népünk sokkal rendtudóbb, —
s e mhogy ilyen jeleneteket szó nélkül hagyni
lehetne:

— Ugyan, — hogy nem igazítja ki őket e
felől?

Elkeseredetten ütött a kezével a levegőbe
egy nagyot az ősz ember.

— Beszélhetek én — mondta szomorúan
— beszélhetek. Mit ér az én beszédem, hogy
nem igaz, mikor a pap azt mondja nekik, hogy
igaz.

Pap? Miféle pap? Elmondta aztán a ta-
nitó, hogy egy pap okosította föl ily csinos
módon a közönséget valamely keresztiszentelés
alkalmával. Nem a mi földönkről való volt ez
az ember, ez még szerencse; azonban hát
csakugyan elmondta ezt az egész históriát jó
bőbeszéddel és tüzesen, mivelhogy a fehér asz-
tal után történt már a dolog.

— Ejnye, ejnye, az ebadta hejjen, hát már
hogyan lehet ilyet tenni?

— Hát már azt én sem tudom, de meg-
történt.

... Kedvetlenül haladtunk a csárdából

Összeesküvés

a román dinasztia ellen.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

A román sajtót és politikai világot egy
igen különös eset foglalkoztatja. Arról van szó
ugyanis, hogy a kormányon levő liberális párt
két oszlopos tagja, aki ez idő szerint aktív mi-
niszter is, a román dinasztia ellen összeesküvést
szőtt és az antidinasztikus és republikánus saj-
tót, hivatalos akták felhasználása mellett, arra
biztatta fel, hogy harcot kezdjen a dinasztia
megbuktására.

Az eset Bukarestben feltűnést, meglepe-
tést s egyes körökben felháborodást idézett elő.
Az összeesküvésben részes miniszterek *Pallade*
pénzügyminiszter és *Bratianu* Jonel közmun-
kaügy- és helyettes hadügyminiszter, a kik
már hónapok óta összeköttetésben állanak az
antidinasztikus sajtó képviselőivel s különösen
a román dinasztia nyílt ellenségével: *Milie*
szerkesztővel.

A nevezett liberális miniszterek ellen a
lapok az összeesküvésben való bűnrészesesség
vádját nyíltan hangoztatják s készeknek nyi-
latkoznak a súlyos vád bebizonyítására kis-
hiteles okmányokat produkálni. A liberális párt
tagjai és a félhivatalos lapok nem védelmezik
a bevádolt minisztereket, hanem azt állítják,
hogy a dinasztia nem fogja határozatait a napi
sajtó cikkeiből meríteni. A vádaskodó lapok
erre felhívják a kormány összes organumait,
hogy a felhozott tényeket és vádakát cáfol-
ják meg.

A megvádolt miniszterek még nem nyi-
latkoztak s ez a körülmény rendkívül súlyos-
bitja helyzetüket, mert a liberális párt már a
mult időkben is nem egyszer tört a dinasztia
ellen azért, mert az nem nyújtott segítséget
neki, hogy a tényleges hatalom birtokába
jusson.

Hogy a jelenleg Romániában uralkodó libe-
rális párt nem valami erős vonzalommal visel-
tetik a román dinasztia ellen, az kitűnik a kö-
vetkezőkből is:

A jelenlegi liberális párt 1870-ben *Károly*
királyt, akkor még fejedelmet, Ploestiben trón-
vesztettnek nyilvánította és Romániából köztársá-
ságot akartak csinálni. A tervről előzetesen tu-
domást szereztek a hatalom birtokában lévő

hazafelé. Én ép akkor értem hosszabb kőbor-
gásból haza, nem tudtam, hogy a lányzedésről
erősen ver a szó. Azóta hallottam már, hogy
tanyai uton egy öreg kőművest, velünk egy
hiten levő embert megvertek azon a réven,
hogy bizonyosan ő az a zsidó, aki szedi a lá-
nyokat, hogy véruket vegye. Azóta jutott már
eszembe a csárdai jelenet, mikor oda, az ita-
losok közé a gyerekekkel érkeztem. Azok az
emberek, akik oda az asztalhoz jöttek, gyanu-
val terheltlen jöttek. Meg nem ismertelek, mert
szakálás voltam. Ezért fölöttébb rejtélyes va-
gyok ime ott a két gyerekkel. Hátha loptam
már őket valahonnan s most viszem mind a
kettőt, — hogy a véruket én ereszszem...

Már azóta elgondoltam, hogy ha nincs ott
a kapás és nincs ott a tanító, a közön való
haladtomban belém kötnek az emberek s ép
ugy igyekszének beszakítani a fejemet, mint a
hogy a kőművesét beszakították. Megrendülök,
ha ez az eshetőség az eszembe jut. Ingyen az
ember magát megütni nem engedi s a kis
masina a mellényzsebben, mely nélkül járni s
kelni nem érdemes, hat halált tartalmaz. Mi-
csoda bolondságok lehetnek volna ebből! Az
én fejemben bicska, az ő testükben golyó;
maradtunk volna ott a közli homokon holtan
vagy öten-hatan, haldokolva és átkozódva s
mindez azért, — mert a pap urnak szavallani
tetszett.

Nagyon szép magos nyárfák vannak ezen
a tájon.

dinasztikus érzelmű államférfiak s a forradal-
márokat érzékenyen megbüntették.

Ugyancsak a liberális párt 1871-ben Slati-
neanuban előkészítette a forradalmat, amelynek
célja a dinasztia megbuktatása volt s amelyet
csak a halhatatlan emlékü Laskar *Catargiu* tu-
dott lecsillapítani. A liberális párt 1872-ben
nyilvános helyen inzultálta *Károly* fejedelmet s
pellengére állította családi tűzhelyét. Az 1875-iki
országos ünnepek alkalmával a liberálisok
felhasználták báró *Hahn* diplomáciai ismereteit
s a „Porosz kém“ cím alatt antidinasztikus fű-
zetben felhívták az országot az uralkodó elleni
felkelésre. A liberálisok 1876-ban összeeskü-
vést szöttek a dinasztia ellen Jassyban s a je-
lenlegi minisztereinök, *Sturdea* Demeter, mint
az összeesküvők egyike, *Károly* fejedelem meg-
gyilkolását proponálta. Hogy az összeesküvők
tervüket végre nem hajtották, az csupán né-
hai *Beldiman* Sándornak köszönhető, aki fölfedezte
az összeesküvők terveit és leleplezte az
összes antidinasztikus liberálisokat.

A bukaresti publikum ezeket a dolgokat
jól ismeri s éppen ez a körülmény teszi hihe-
tővé ama feltevést, hogy a nevezett miniszte-
rek tényleg résztvettek a dinasztia elleni ösz-
szeesküvés szervezésében s terveik megvalósi-
tására fel akarták használni a dinasztia elleni
lapokat is. A román király lapjai általánosság-
ban kétségbe vonják azt, hogy a liberális párt
előkelő elemei részt vettek volna az öszees-
küvés szervezésében, de a bevádolt minisztere-
ket nem védelmezik.

A kérdés odáig jutott, hogy *Pallade* és
Bratianu gyanúsított minisztereket hivatalosan
felszólították nyilatkozattételre. A miniszterek
kijelentéseit nagy türelmetlenséggel várják,
mert az egész ügy legjobb esetben is előrelát-
hatólag kormányválságot fog előidézni.

Szelle — sikkasztó.

(Orvosi megfigyelés alatt.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Megirtuk volt, hogy Szelle szombatról va-
sárnapra virradó éjjel két zongorát nagytitok-
ban elszállított Uj-Aradra, a hol aztán azok-
nak nyomuk veszett. *Bedő* Árpád dr. a rendőr-
ség bünyügyi osztályának helyettes vezetője so-
kára nyomozott, de miután későn értesítették a
dologról, fáradtsága kárba veszett.

Az aradi rendőrség ekkor érintkezésbe lé-
pett *Pettkó* Zoltán ujaradi szolgabíróval, az el-
tűnt zongorák miatt. A szolgabíró megkezdte
a nyomozást, de eredménytelenül. Senkisem
tudta, hogy hová lettek a zongorák. Ekkor
*Pettkó*nak egy ötlete támadt. Ujaradon akkor
éjjel sok huszár járt az utcán. A parancsnok-
hoz fordult és nemsokára ment a rendelet a
huszárokhöz, hogy ki látott éjjel a legények
közül két zongorával megrakott tárkocsit? Ne-
hányan jelentkeztek is, hogy látták, s még a házat
is megtudták nevezni, a kocsi ahová betértek.
Ily módon akadt rá *Pettkó* szolgabíró a zongo-
rákra, melyek *Morschl* György ujaradi lakos fa-
utca 4. számú házában, a kocsiszinben voltak
elrejtve.

Az ujaradi szolgabíró értesítette erről *Berec*
Ferenc inspekción rendőrhadnagyot, aki viszont
Bedő Árpád dr.-ral közölte az újabb fordulót.
Bedő most *Kertész* Miksa dr. tömeggondnokkal,
Török Dénes bírói kiküldöttel és egy detektiv-
vel áthajtatott Ujaradra, a hol rögtön kihall-
gatta azokat a fuvarosokat, kik Szelle zongo-
ráit elszállították.

Az egyik fuvaros, *Beinitz* Miklós azt val-
lotta, hogy nem két, hanem három zongorát
szállítottak át Szelléktől Ujaradra, de az egyi-
ket még vasárnap délután visszavitték Szelle

lakására. A másik kettő pedig ott maradt Morschnál.

Bedő ekkor házkutatást tartott Morschl udvarán, mely azonban csak formalitás volt, mert Morschl rögtön megmutatta a zongorákat. — Morschl kihallgatták és vallomása szerint a zongoráknak ott kellett volna maradniok addig, míg azokat vasuton el nem szállítatják.

Török Dénes végrehajtó azután megállapította, hogy a kocsin levő zongorák azonosak azokkal, melyeket Szellénél lefoglaltak. Az azonosságnak ez a konstatálása Szellére nézve megállapítja a sikkasztást, mert a zongorákat bűnös, eltulajdonítási szándékkal akarta a csődtömeg elől elvonni.

Kertész dr. ezután a két zongorát visszazállította Aradra, a hol azokat a Krispin-féle zongorarakárban helyezték el.

Erdekes, hogy a 3 zongora közül, melyeket Szelle átszállított Ujaradra, csak 2 volt eddig lefoglalva. Az egyik volt egy „Alois Kuderna, Prag“ felírásai, a másik „Karl Dörr“ és a harmadik „Johann Melkusz Wien“ felírásu. Ezt az utóbbit Kertész azonnal lefoglalta a csőd számára és pótleltározta.

Szelle butorai egyébiránt már mind zár alatt vannak a Petőfi-utcai Farkas-féle ház pincéjében. A nagy és tágas pince csaknem tömve van a legbizarrabb és legművészibb kivitelű butodarabokkal. Konzoltúkrók, arabeszk, faragványos szekrények, kényelmes bársony-áthuzatu ottománok, furcsa alakú kerti asztalkák, szőnyegek, mollfüggönyök, puffok, hintaszékek, faldiszek, olajfestmények egymás bátán hevernek.

A könyvtárt most rendezi Török Dénes, mert Szelle a könyveket, mielőtt elszállították tőle, össze-visza hányta. Török Dénes most művenként rendezi a könyvtárt. Ez a könyvtár valamikor Hamvas Károly dr. tulajdona volt s mikor meghalt Hamvas, Szellének maradt, azóta senki sem kérte tőle.

Szelle sem a tudománynak, sem a művészetnek nem barátja. Hogy mégis vagy ötven kép volt Szellénél, annak az az oka, hogy Szelle a nála zálogba tett tárgyakat ügyvédi fufanggal mind eltulajdonította. Így került pl. birtokába a „Krisztus a kútnál“ tárgyú kép, mely állítólag Tiziantól való. Szelle, aki nem műértő, nem is sejtette a kép értékét és ezért történt, hogy mikor megkérdezték a beszerzési ár felől, 2500 koronát mondott be úgy találmra. Ez persze nem igaz, mert ezt a képet egy valaha dúsgazdag aradi család tette le Szellénél valami követelés fejében zálogul. Nem is kapta vissza az a család a képet. Természetes, hogy a kép, amennyiben tényleg Tizian festette, nem 2500, hanem 50000 koronát is megér. Kivánatos volna, hogy hozzáértő műbírákkal megvizsgáltassák a képet, mert megeshetik hogy most az árverésen potom árom elkötavetyélik a reneszánsz klasszikus mesterének egyik értékes alkotását. Pedig evvel a tömeg károsodnék leginkább.

Szelle most rendkívül fel van háborodva, hogy a zongorákkal kifőzött terve nem sikerült. Örült módjára szaladgál az udvarban fel s alá s mindegyik zsebében revolvert szorongat. *Leővéssel fenyegeti Kertész dr. tömeggondnokot.* Ma is kétszer izent neki, hogy le fogja löni. Kertész már megunt a sok fenyegetőzést és a legközelebbi alkalommal Szelle elmebeli állapotának megvizsgálása céljából *orvosi megfigyelés alá fogja helyeztetni.* Szelle utóbbi időben ugyanis sok olyasmít tett, a mit rendes elméjű ember nem szokott megtenni.

SZÍNHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Csütörtök: Egy párisi regény, színmű. Ujházy Ede és Iványi Jenő vendégfellépéssel.
Péntek: Szünet.

Nyilatkozat.

Az „Aradi Közlöny“ keddi számában „Zilahi színigazgató“ című vezércikkben röviden párhuzamot vontam a színház jelenlegi és jövődéli állapota közt. Kifejezést adtam annak is, hogy „a társulat kebelében történtek oly dolgok is, melyek nem a színügybizottságot, hanem a büntetőjárásbírósgot és a rendőrséget foglalkoztatják.“

Ezen kijelentést a társulat a maga összességében magára vette, bár a fenti szövegezés szerint néhány megtörtént dologról van szó, tehát egy néhány tagnak olyan dologról, melyek elbírálására a rendőrség, vagy a büntetőjárásbírósg illetékes. Nehogy ezen általánosságban tartott kifejezés olyanokra is vonatkoztathassék, kiket nem illet, nehogy az elkövetett dolgok kvalifikálásában homály legyen, kijelentem, hogy *becsületsértő* dologokról, két *tettlegetésről* és egy *rágalmazásról* van szó, mely a társulat néhány tagja között történt, mely ügyek közül egyik, a rágalmazás, tényleg rendőri feljelentés tárgyát képezte, a többiek pedig feljelentés hiányában más uton nyertek elintézését, ami azonban nem változtat azon, hogy illetékesek tekintetében a büntetőjárásbírósghoz tartozóknak jeleztessenek.

Ezekre céloztam idézett szavaimban és ez azok magyarázata. Az egyes esetek köztudomásuak és épen azért nem találok ildomosnak most nyilvánosan névszerint megjelölni azokat, kik között ezen esetek megtörténtek. Annál is inkább, mert ma már a feledés homálya jótékonyan fedi a színházi fegyelem elleni vétségeket.

A vezércikkben elmondottak fentartása mellett tehát ezek szolgáljanak válaszul a színészek által összehívott meetingnek és megnyugtatóul azoknak, kik a felhozott vétségi eseteken kívül állanak.

(Dr. Radó Károly)

* **Zilahi Gyula.** Azt a hírt, hogy az aradi színházat egyhangulag Zilahi Gyula kapta meg, minden fővárosi újság örömmel fogadja. Főleg annak becsülni való művészeti jelentőségét emelik ki. A *Bud. Hir.* a következőket írja róla: „Zilahi Gyula, a ki egy év múlva megválik Budapesttől, tizenkét éve népszerű tagja a Nemzeti színháznak, a hova még *Paulay Ede* igazgatósága idején szerződött. Siheder szerepeket és egyéb kórikumot játszott, s a közönség eleinte főleg a Csiky-színművekben kedvelte meg. Nagy sikere volt a *Cifra nyomoruság*-ban. A király házasság című vígjátékban és ujabban *Herceg Ferenc* a dolovai nábob leánya című színművében, mint *Bilitzky* kadétnak. Felesége, *Z. Singhoffer* Vilma asszony, a ki szintén az aradi színház kötelékébe lép, eddig mint hangversenyénekesnő szerepelt szép sikerrel. Zilahi Gyula régebben kedvelt színésze volt Aradnak, s most teljes ambícióval lát hozzá, hogy társulatát a legjobb erőkből szervezze.“ Az *E-s* így méltatja Zilahi direktorságát: „A nemzeti színház tehát szegényebb lesz egy kiváló taggal, de a vidéki színészet meggyarapodik egy sokra hivatott, az ambíciót a képességgel egyensúlyozó vezetővel. A fővárosi közönség bizonyára nagy ajánkozással látja távozni Zilahit, a ki méltán tartozott legbecézettebb kedvencei közé, az aradi közönség pedig bizonyára örömmel fogadja benne az aradi színház új igazgatóját, a ki friss erőt, kipróbált tudást és sok ügyességet hoz magával feladatainak teljesítésére és vállalkozásának felvirágoztatására.“

* **Nemzeti színházi tagok Aradon.** Ujházy Ede és Iványi Jenő, a Nemzeti színház műve-

szei csütörtök este az *Egy párisi regény*-ben lépnek fel. Ujházy mester *Cheverial* bárót, Iványi Jargi szerepét adja. A darabban *Angyal Ilka*, *Menszáros Margit*, *Tomcsányi Russi*, *Bács, László*, *Palágyi*, *Szöke*, *Cakó* játszanak a vendégeken kívül jelentősebb szerepet.

* **Hófehérke.** Bródy Sándor sötét-borongós és mystikus drámáját választotta Ujházy mester egyik vendégjátékaul, melyben az önmagával és a világgal meghasonlott orvost játszotta oly megkapó realizmussal, minőt csak a legtökéletesebb művészet tud meglemteni. A dráma külön filozófiája csak emelte a közönség érdeklődését, mely meg tudta tökéletesen érteni Ujházyt, de annál kevésbbé Bródyt. *Angyal Ilka*, *Komlóssy Ilona* valamint *Tolnayné* szépen, előbbi kettő megrázóan, utóbbi sok életigazsággal játszottak. Dicséretes alakítást nyújtottak *Mezey* és *Szöke*, ki végre őt megillető szerephez jutott.

* **A bűnös.** Megrázó drámában gyönyörködött ma este a nagyszámú közönség, mely Ujházy és Iványi művészetétől el volt ragadtatva. Nyílt színen ritkán hangzott fel már minálunk oly frenetikus taps, mint akkor, mikor Ujházy és Iványi nagy jeleneteit hallgatta. A nemzeti színház művészei mellett figyelemreméltóan játszott *Tomcsányi* és különösen *Kalocsa Róza*, ki nagy drámai erőt tudott kifejteni.

* **Botrány egy színházban.** A „Berliner Theater“-ben tegnap este *Tell Vilmost* adták. A címszerepet *Bruck* színész játszotta. A mint a függönyt felhúzták a közönség álmétkodva nézte, hogy *Bruck* tökrészeg. A hangja elakadt. szerepét csaknem teljesen elfelejtette, úgy, hogy a függönyt le kellett bocsátani. Az igazgató ezután a függönyt elé lépett a közönségtől bocsánatot kért a kellemetlen incidensért s kijelentette, hogy a jegyek árát visszaadják a pénztárnál, mert az előadást nem folytathatják.

Szörnyű vádak

egy orvos és egy uri nő ellen.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Szenzációs, titokzatos bűnesetben indított most vizsgálatot a szegedi vizsgálóbírósg. A héten ismert kézből tizenkét oldalra terjedő följelentés érkezett a szegedi kir. ügyészséghez s ez a följelentés párját ritkító. Rémes, Pítaválba illő bűnesetet tárgyal. Az van benne nagy részletességgel elmondva, hogy egy csongrádmezei köztisztviselőnek szépséges, fiatal hitvese évekkel ezelőtt bűnös viszonyt folytatott az ottani *körorvossal* s úgy a *szexuális viszonyból származó gyermeket, mint a bűnös szerkezesnek véletlenül felfedeztjévé lett 11 éves nagybacska leánykát közösen elmergezték.*

A följelentés regényes hosszadalmassággal elmondja a viszony keletkezését, körülírja, hogy a szerelmesek naponként *morfiummal altatták el a feleségében megbízó férjet* azért, hogy őket ne zavarja. Majd részletezi a két ember bűnbeesését s két gyermek elmergezését.

Élő, köztisztviselőben álló egyénékről esik a szó a följelentésben. Aki a följelentést fogalmazta, közbiztonsági szolgálatot teljesítő egyén lévén egy *csendőrr*, ki számos tanut nevez meg azzal, hogy azok a följelentésben elmondott gyermekgyilkolásra szóló szörnyű vádakat *megeősíteni* fogják.

A szegedi kir. ügyészség *Sirsich* Imre dr. kir. alügyésznek osztotta ki a szenzációs följelentést. A kir. alügyész tanulmányozta a vád részleteit s az ügyet áttette a vizsgálóbírósgnak azzal, hogy a szükséges előnyomozatot ejtse meg s a bűnesetre nézve hallgassa ki a bejelentett tanukat.

Hubacsek Pál vizsgálóbíró kihallgatta már az első tanut. A vallomást a titok zárja alatt tartják. Valószínű azonban az, hogy a vallomás megeősíti a följelentésben foglalt vádak, amellet bizonyít az a körülmény, hogy a vizsgálóbírósg tovább folytatja a nyomozatot

Ha a vizsgálat további eredménye kielégítő lesz és megerősíti a följelentésben foglaltató vádak, akkor letartóztatások is várhatók.

A följelentésről a következő részleteket közlik lapunkkal Szegedről:

(Az első találka.)

Tizenegy évre visszavezetnek a följelentésben elmondott bűnügyi regény szála. — Csongrád vármegye egyik községébe 1890. évben telepedett le B., akit ott jegyzőnek választottak. A jegyző fiatal hitvese rendkívül szép asszony volt, aki szívesen látta maga körül az udvarlókat. Rövid idő múlva megismerkedett a körorvossal, aki csakhamar egyik legkitartóbb udvarlója lett a szép asszonynak. A fiatal asszony nem idegenkedett udvarlójától s a két egyén között rövidesen bizalmas, meghitt viszony támadt.

Az orvos később már eljárógatott a jegyző házába olyankor is, amikor a férjnek arról tudomása nem volt. A szerelmesek gondcsodtak arról is, hogy a titkos találkákat zavartalanul tölthessék el. E célból, így mondja a följelentés, az asszony ilyen alkalmakkor morfiomot kevert a férje ételébe vagy italába. A férj ettől elaludt és sohasem tudta, hogy mi történik körülötte.

A szerelmi viszony nem maradt következmény nélkül. Ekkor az asszony az orvoshoz fordult, aki oly szert adott szeretőjének, hogy attól a gyermek idejekorán elpusztult.

A fiatal asszony és az orvos, miután tul voltak a bajon, tovább is fönntartották viszonyukat.

(Mégmérgezett kis leány.)

De borzasztóbbat is mond ennél a följelentő. Azt a szörnyű vádat emeli az orvos és a fiatal asszony ellen, hogy egy tizenegy éves leánykát, a feleség gyermekét, megmérgezték, mivel szegényke véletlenül együtt találta őket és attól tartottak, hogy a gyermek árulójuk lesz.

Az orvos szerezte a mérget az asszonynak, aki azt beadta gyermekének. A szegény leányka pár órai kínlás után meghalt. A bűn titokban maradt, mert az orvos természetes halált állapított meg a kimulás okául.

A községben azonban feltámadt az emberek között a gyanu. Rebesgették, hogy a gyermeket az anya mérgezte el. A suttogásból később hangos beszéd lett, amit meghallott az orvos is.

(Eltűnt koporsó.)

A följelentés ezután elmondja, hogy a megriadt orvos attól rettegett, hogy a kis leány holttestét exhumálni fogják. Ez azonban nem történt meg. A pusztta gyanu alapján senki sem mert ellenük följelentést tenni és lassan elfelejtették a községben a gyanus halállal kimult leánykát.

Akkor erősödött meg a rémes gyanu, mikor egy napon kiderült, hogy valaki fölbontotta a sirt és a koporsót, amelybe a leányka holtteste volt zárva, eltűntették. Hogy hova tűnt a koporsó, azt a meginduló vizsgálat lesz hivatva kideríteni s ha megtalálják, exhumálni fogják a kis holttestet.

A szegedi ügyészség kihallgatta az asszony nővérét, aki szintén egyik közeli községben lakik. Az asszony kijelentette, tud arról, hogy hugának viszonya volt az orvossal. Hallott arról is, hogy a leányka koporsóját elszállították, de hogy azt hova tették, arról nem tud.

A vizsgálóbíró most ki akarja hallgatni a szörnyű váddal illetett fiatal asszonyt is, de az évekkal ezelőtt elment a községből s most nem tudják, hol tartózkodik. A bíróság most nyomoz az asszony után.

(A följelentő.)

Egy volt csendőr: Simon János csongrád-megyei lakos, nyujtotta be a följelentést a szegedi kir. ügyészséghez. A volt csendőr elmondja, hogy ő nyomozott ebben a bűnesetben s innét tudott meg mindent. Időközben hirtelen elhagyta a szolgálatát s ezért nem tett jelentést arról. Az utóbbi időben ismét bizonyítékokat szerzett, amelyek az orvos és a fiatal asszony bűnösségét kézzel foghatóan igazolják. Mután a sötét titkot nem bírja tovább tartogatni, megteszi a följelentést azért, hogy a bűnösöket a törvény kezére szolgáltatassa.

A följelentő végezetül kijelenti, hogy általa fölfedezett bűncselekményekről ma már tudomása van a férjnek is, aki azonban még mindig szeretettel viseltetik az őt hűtlenül elhagyó asszony iránt s csak azért nem tett neje ellen följelentést.

(A vizsgálat.)

Hubacsok Pál szegedi vizsgálóbíró nagy erélyvel vezeti a szenzációs bűnesetben a följelentést. Tanukat hallgat ki és ügyes kézzel gyűjti a bűnösöknek mondott egyének ellen a bizonyítékokat.

A vád súlyosságánál fogva, azon esetre, ha a megindított vizsgálat és nyomozás a vádoltak bűnösségére nézve bármilyen pozitív adatot kap, a vizsgálóbíró nyomban előterjesztést tesz a vádtanácshoz az iránt, hogy a vádlottaknak előzetes vizsgálati fogságba helyezését rendelje el.

SPORT.

+ Angol turisták Aradon. A jövő hó 2-án egy negyvenötven tagu angol turista-társaság érkezik Budapest felől Aradra. A társaság tagjai csupa írók, művészek, tanárok és tanítónők, akik a mi hazánk megismerése céljából jönnek erre kelet felé. A magyarországi Kárpát-Egyesület, amely kalauzolatásukról gondoskodik, tudatta az angolok jövetelét Tedeschi Viktorral, az A. H. Turista-Egyesület elnökével, aki a következő meghívást közli az egyesület választmányának tagjaival:

Az aradi turista-egyesület választmánya holnap, csütörtökön d. u. 6 órakor a Vass-kávéház helyiségében ülést tart, melynek egyedüli tárgyát a szeptember hó 2-án városunkba érkező angol turistáknak fogadtatása logja képezni. A személyre szóló meghívók már szétküldettek ugyan, de az emókség lapunk utján is fölkeri a választmány tagjait arra, hogy a gyűlésen sziveskedjenek mentől többen megjelenni.

Az angolok 2-án délelőt t érkeznek Aradra itt meglekintik a város nevezetességeit s azután tovább utaznak Kolozsvár felé.

Lakodalom vőlegény nélkül.

(Kérés a hozomány.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Nagyváradon vasárnap olyan eset történt, aminek párját nem igen lehet találni a házasságok rózsaszín krónikájában. Egy mirtuszkosorus menyasszony legott az esküvő után zokogva tépte le fehér fátyolát, s a hűledező násznép fül hallatára jelentette ki, hogy inkább elpusztítja magát, semmint olyan emberrel kösse egybe az életét, aki a hozományát akarja feleségül venni s nem őt magát. A vőlegény tudniillik a hozomány-vadászoknak amaz ezrei közül való, akiknek a házasság szentsége tökéletesen mellékes, a szerelem fogalma ismeretlen, s akik, mielőtt a szent igába bajtanak a fejüket, szeretik csengő pénzre váltani a szeretett após ígérét.

H. J. nagyteleki-utcai fiatal kereskedő hozszu ideig udvarolt P. M. gyári alkalmazott szépséges Szeréna lányának, a ki a csinos fiatal embertől igazán nem idegenkedett. S a kereskedő olyan tüzzel ütötte a vasat, hogy a szép leány nem sokáig késlekedett a bizonyos kijelentéssel, mely a Gyurkovics-lányok népszerű jelszava. S míg a fiatalok boldogan szinezgették az édes jövendő tervet, azalatt az öregek: a papák az ügy anyagi részét beszélgették meg és megállapodtak a hozományra nézve. A vőlegény apja ki igen tapasztalt férfiú, kikötötte hogy a polgári kötés után az egyházi áldást megelőzően 4000 forintot kell leszámolni készpénzben a boldog férj kezébe s ez annál is inkább szükséges, mert a fiatal kereskedőnek, a ki pályája kezdetén áll, nagyobb összegű adósságot kell kifizetnie.

Tehát az alku annak a rendje szerint megtörtént a szép mátkára, s így az esküvő napja is kitűzhetővé vált. Beszerezték a kelengyét, a butorokat, lakást is béreltek, három szobásat, mindent rendbe hoztak, s vasárnapra kitűzték az esküvőt. A násznép összeverődött a menyasszonyos háznál, ahonnan pántlikás fogatokon robogott a boldog pár az anyakönyvvezető elébe. A matrikulába bejegyezték a két nevet: a menyasszony reszketős betűkkel, a vőlegény kacsaringós cifrával a magáét. Azután vigan dörögtek a fiakkerek a lakadalmas házhoz, ahol süttötek főztek lázasan az asszonyok. — Innét már csak a nagyobb parádé kedvéért is gyalog szándékoztak a zsinagógába.

Közben azonban olyan baj esett, aminek következeképp valószínűen mindörökre elmarad a pap áldása. Elérkezett tudniillik a nagy pillanat, a mikor az örömapa elszólitotta piruló mátkája mellől a vőlegényt és az ő édesapját, hogy a hozományt, a mint illik, a kezébe számlálja. Elvonultak a násznép szeme elől s az öreg P. M. elővette duzzadó pénztárcáját, a miből tiz darab suhogó százás bankót teregetett az asztalra. Azután összehajtogatva a huyellárist, zsebébe csusztatta, mialatt a vőlegény arca fehérebb lett, mint a szép Szeréna menyasszonyi ruhája.

— Édes fiam — mondta szeliden az örömapa — egyelőre csak ezer forintot adhatok, a többit majd később adom.

A vőlegény mindjobban sáppadozott s bizony a papájának kellett átvenni a szót:

— Az nem lehet — tiltakozott az öreg H. — nem engedem becsapni a gyerekeamat. Négyezer forintot ígérték, tessék kifizetni.

A menyasszony atyja összecsapta a kezét: — De az istenre kérem, várjanak, majd később kipótolom, most nincsen!

— Az nekem mindegy — pattant fel már most a vőlegény — ha nincs: tereintsen, más-képp nem kell a lánya, tartsa meg!

Az öregek már most egyezkedni próbáltak s P. M. három hónapos lejáratra váltót kínált a 3000 forintról, de a vőlegény tudni sem akart a váltós-hozományról:

— Nekem pénz kell és punktum! — menydörgött haraggal.

— Nohát nekem meg nincs és punktum! — volt az öreg ur felelete.

Erre következett az utolsó szó, ami a vőlegény ajkán fakadt:

— Akkor nem esküszünk. Alászolgája!

Es H. J. az apjával, édesanyjával s egész atyafiságával együtt, a lakodalmas népség nagy álmélkodására elvonult, otthagya a mitsem sejtő kis menyasszonyt, aki megtudva a történeteket, görcsös zokozással szakgatta le koszoruját, fátylát, s széttiporta a szent jelvényeket. Hába kérték, csillapítgatók:

— Inkább a kutba ugrom — zokogta — minthogy ilyen embernek legyek a felesége!

A násznép nagybusan kászolódott, ám mi történt volna a jóféle lakadalmi étellel-itallal, a mit ötven ember számára készítettek? Az örömapa nem vesztette el a lélekjelenlétét, s ott marasztva a vendégeket, főtálalta ott mindent az asztalra. Es mintha mi sem történt volna: végigették a lakodalmas ebédet, sőt tószit is került, a menyasszonykát köszöntő, tetejébe meg cigány is akadt, a ki a vőlegény nélkül való lakodalmat becsüetlél kimuzsikálta.

A hoppon maradt asszonyka (mert hiszen asszony már szegény) egy ismert nevű ügyvéd utján megindította a válópört H. J. ellen.

Megsértették a magyar zászlót

(Tüntetés a nemzeti ünnepeken.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 21

Zengy horvátországi magyar kikötővárosban a király születésnapján és Szent István ünnepén csufosan megsértették nemzeti lobogónkat. *Letépték, bemocskolták, szétszaggatták.* ezer és ezer főre menő, megvadult horvát üvöltött a zászló körül s tele torokból ordította:

— *Le a magyarokkal! Le a magyar zászlóval!*

A gyalázatos merénylet, melyért — reméljük legalább — erélyes megtorlást fogunk kapni, abból indult ki, hogy a magyar-horvát gőzhajózási társaság *Velebit* nevű gőzöse a király születése reggelén előírás szerinti teljes zászlódiszben vonult be a zenggi kikötőbe. Az árboc élén magyar zászló lengett, az árbocköteleken pedig kisebb nemzeti lobogók.

Mikor a hajó megjött, négy zenggi polgár jelent meg a révkapitányság hivatalos helyiségében s a magyar zászló bevonását kérte, nehogy demonstráció történjék. Kérelmüket a révkapitányság természetesen megtagadta.

Dél előtt 11 órakor szél támadt. A *Velebit* kapitánya ezt felhasználva ürüggyül, bevonatta az összes zászlókat.

Szent István napján délután 6 órakor a *Velebit* gőzös újból zászlódiszben hajózott be a zenggi révbe. Oriási tömeg állott a parton, amely szünni nem akaró ordítózás közt a magyar lobogó bevonását követelte. A zászlót este rendes hajós-zokás szerint be is vonták.

Amint Szapáry Lszló gróf mindezekről értesült, átirat a magyar-horvát gőzhajózási társasághoz s erélyes vizsgálatot kért. A társulat tényleg súlyos pénzbírságot mért a kapitányra, — legalább a hivatalos táviratok szerint.

Magán-értesülések azonban kissé másképp mondják el az esetet. A király születése napján előre kiesztelt tüntetés volt a magyar zászló ellen. A *Velebit* kapitánya ismert horvát-érzelmű ember, aki szándékosan vonta be a lobogókat. Szent István napján is így történt.

Cilvain-t, a *Velebit* kapitányát a hajózási társulat azon a címen, hogy a zászlókat mindkét nap az előirt idő előtt bevonatta, mindössze 5, szóval öt korona pénzbírsággal büntette.

Ugyanakkor Kraiac lovag horvát képviselő, ki a magyar országgyűlésnek is tagja, megjelent a kikötőben. A horvát tömeg megrohanta és folyton ezt kiáltotta:

— *Le vele! Ussétek le!*

Mindez pedig azért történt, mert Kraiac a király születése napján kitűzte házára a magyar zászlót. — A megvadult nép Kraiac házához tódult, a zászlót levette, összetépte, bemocskolta, rudját széjjeltörte s a magyarok vad szidalmazása közben osztott szét.

A vizsgálat most erélyesen folyik. A horvátországi magyarok példás megtorlást várnak. Mi is.

MULATSÁGOK.

(=) Tüzoltóházi Csermón. A csermői önkéntes tüzoltó-egylet felszerelésének gyarapítására e hó 18-án vasárnap kugliversenyel egybekötött táncmulatságot rendezett, melynek tiszta jövedelme a felülvezetésekkel együtt meghaladja

a 200 koronát. A kugliverseny első és 3-ik díját Varga Mór a másodikat Papp Nándor nyerte el. Az első díj egy 10 koronás arany, a második egy 5 koronás s a 3-ik egy régi ezüst írtos volt. Jelen voltak:

Asszonyok: Vertán Ernőné, Vertán Gyulané, özv. Kadas Józsefné (Bécs), Vertán Elekné, Stein-tzer Pálné (Arad), Hollender Miksáné, Böhm Lajosné, Breitenbachné, Singer Józsefné, Holdstein Filópné, Zaufer Frigyesné, Papp Nándorné, Papp Balászné.

Leányok: Varga Zsuzsika, Vas Gizi, Erzsi és Teri, Szim Vilma, Milcsi Gizi és Joján, Manos Terike, Szalkai Ida (Arad), Singer Ilonka, Holdstein Lóri, Szilágyi Piroksa (Apatelek), Berger Elza (Sikula), Filimaa Lina stb.

Pofozkodás a löversenyen.

(Verekedésből pisztolypárbaj.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Kellemetlen és csunya incidens történt tegnap a budapesti löversenyter őtforintos helyén, ezernyi ember szemelátára. Két uri ember, az egyik ismeretlen *kereskedő*, a másik nem kevésbé ismert *gyáros*, összeverekedett s a csunya botrány csak a rendőrség beleavatkozásával tudott véget érni.

Löwenstein Nándor, a Löwenstein M.-féle esemegeüzlet tulajdonosa és Törley József, a Törley-féle pezsgőgyár tulajdonosa az eset hősei. Az előbbi tetteleg inzultálta az utóbbit.

Hogy idáig jutott köztük a dolog, régi harag az oka. Löwenstein sokszor nyilatkozott ellenfeléről sértőleg. Egy csöppet se volt kiméletes, a kifejezéseit nem igen válogatta. Nyilatkozatait természetesen elvitték Törleyhez is. Szó szerint elmondták neki, hogy miket beszéltek róla, de a válasza csak az volt, hogy nem veszi őket tudomásul. Még pedig azért nem, mert Löwenstein adósa neki. Olyannal pedig szóba nem áll.

Ez már a legutóbbi időben történt, amikor a haragosok ellenszenva a végsőkig kiéleződött. Löwenstein az üzenetre is megfelelt. Azt mondta, hogy nem igaz, mintha tartoznék a pezsgőgyárosnak. Soha életében nem kért tőle pénzt kölcsön. Ha pedig a cégének valami elszámolása volna, tessék beküldeni a számlát, majd kiegyenlíti. Együttal megint meglehetősen súlyos sértésekkel illette Törleyt.

Ezek voltak a tegnapi nyilvános verekedés előzményei. Tegnap azután a löversenyter őtforintos helyének előcsarnokában találkoztak az ellenfelek. Löwenstein odaállt Törley elé és kétszer arcul ütötte. Aztán fölemelte a botját és végighuzott vele rajta. Itt már valóságos dulakodásba kezdtek és csak a közbelépő rendőrök tudták őket szétválasztani.

Az eset nagy feltűnést keltett és általánosan pertraktálták. Természetesen a dolognak folytatása lett, sőt az ellenfelek mindjárt künn a turfn megnevezték segédeiket.

Löwensteinnek Szemere Attila és Nyeviskey Antal voltak a megbizattai, Törley pedig Koszka Emil és Szabó Nándort nevezte meg segédeitül.

A segédek nyomban összeültek tárgyalásra és a párbajt a következő feltételek mellett állapították meg: Pisztolypárbaj, háromszori golyó váltással huszonöt lépésről öt-öt lépés avancemental.

A párbaj ma reggel kilenc órákor volt a gubacsi határban. Mint orvosok Forgách Aladár dr. és Balassa István dr. szerepeltek. Az előlépést csupán Törley József vette igénybe. Dacára a súlyos feltételeknek, sebesülés nem történt.

A vérvád meséje

Aradmegyében.

(Megostromolt zsidó család.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

A korlátolt fantáziák legnevezetesebb tálmánya: a *vérvád*, már Aradmegyében is kísért. Akadnak emberek, akik részint rossz akaratból, részint tudatlan felfogásuk folytán hintik a balga nép között a konkolyt és a vérvád meséjét, amely azután ilyen uton terjed és halad, bejárja helyenkint fellépve az egész országot.

Az aradmegyei *Sikló* községből írja tudósítónk az alábbi eseményt:

Vasárnap, e hó 18-án, egy jómódu, urian kinézésű zsidó talmudista saját fogatán Siklóra ment, hogy ott a leánya kiházásához szükséges pénzt megszerezze. Hítsorsosait kereste ott fel s mert kocsijának egyik kereke utközben eltörtött, annak megjavíttatása végett egy siklósi bognárt keresett fel.

Mikor a faluból távozni akart, nyílt utcán egy nem a legjózanabb állapotban volt részeges cigányasszony a kocsi után futott, ezt kiáltozva az utcán végig:

— Fogjátok meg, *üssétek agyon*: a *lányomat megakarta ölni, vérét akarta venni*. Ojétek meg!

A lármára és kiáltozásra százakra menő tömegben temérdek oláh ember és asszony gyűlt össze és a zsidót — a talmudistát és kocsiát — elfogták, összes ruhájukat letépték és ütlegelve a község házáru hurcolták, hol a siklól jegyző távollétében a segédjegyzők vették őket oltalmukba és védték meg a felvadult számtalan sok ember és asszony dühétől.

Az előjáróság rögtön intézkedett, hogy az eset tudomására jöjjön az eleki főszolgabírósnak és csendőrségnek. Jank János főszolgabíró két csendőr kíséretében kiment a tett helyére, a két üldözöttet elbocsájtotta és a vasárnapi napra a népek csoportosulását megtiltotta.

A nép azonban még mindig azon hiszemben van, hogy ők okosan és jogosan cselekedtek, mert vannak Siklón olyan emberek, akik állítólag nyíltan hangoztatják, hogy a zsidóknak csakugyan kell keresztény vér templomfelszenteléshez.

A megye más községeiben is fellépett már ez a vad mese, sőt egyre terjed, most már *Ottlaka* községben is suttognak a parasztok, sőt ott egy kovács is van, ki állítólag látta, hogy egy ottlakai kiskereskedőnél már van egy *üveg keresztény vér*.

Ebből is látszik, hogy a népet valaki boldonítja és bujtogatja, s az csak egy alkalmas pillanatot vár, hogy beleköthessen valamely zsidó polgárba.

Tartani lehet attól, hogy komoly baj lehet, ha a hatóság erélyes közbelépéssel elejét nem veszi a dolognak.

HIREK.

Meszlényi Lulu meghalt.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

A t. Ház humoristái egymásután hagyják el az 5 működésük leghálásabb fórumát: a folyosót s evvel együtt magát a képviselőházat. A nagy közbeszóló: *Károlyi Gábor* nyitotta meg a sort. Utána ment *Beöthy Algernon*, kivonult a Házból *Bessenyei Ferenc* is s most *Meszlényi Lajos* halálának hírére hozza a távirót. Rossz idő jár hát a humoristákra. Egyiknek az életéről, másiknak a mandátumról kell lemondania. Uti figura docet.

Kifut az ember tollából akaratlanul is valami keserű humor, ha Meszlényi Lajosnak mindjárt a haláláról kell is írnia. Nehéz elképzelni az örökké piros szegfűs, tömzsi embert holtján és nem a Ház padjain látni, mikor szellemesnél-szellemesebb közbeszólásait országgá bocsátja. Mert ez a két tulajdonsága tette ismertté egész Magyarországon Meszlényi Lulut: a piros szegfű és a közbeszólások. Nem volt nap, hogy Meszlényi híres virágja nélkül jelent volna meg a Házban. Az utcákon erről ismerték őt fel, ha vicclapba került az alakja, nagyobb virágot rajzoltak a gomblyukába, mint ő maga volt.

Az ő Szellemes közbeszólásainak pedig az volt a tulajdonsága, hogy nemcsak ismertté, de népszerűvé is lett általunk. Ami pedig nem természetes dolog, mert azoknak leghatalmasabb kiindulópontja és éle rendszeren személyeskedés szokott lenni. Így pedig könnyen népszerűtlen lehet a gazdájuk. Ezt kerülte el Meszlényi, noha mint ellenzéki embernek ugyancsak volt alkalma a közbeszólásokat gyakorolni.

A szabadságharc ötven éves évfordulóján Aradon volt Meszlényi, eljött ő is a vér-anuk városába képviselő táraival s itt is általános feltűnést keltett az ő piros szegfűje. Ekkor a szomorú évforduló alkalmával gyászfatyol borította a szegfűt.

— Így marad ez érintetlen addig, míg a fátyol el nem foszlad a virágról . . .

Es nem is vette ki addig a gomblyukából, míg a fekete fátyol ép volt. A szegfű már elharvadt, de a fátyol még bírta s Meszlényi heteken keresztül ugyanazt a virágot hordta, amelyiket október 6-án Aradon viselt.

Meszlényi Lajos 1852. augusztus 12 én Kőszegen született. Miután a jogot elvégezte, Fejérmegye t. aljegyzője, majd szolgabírája lett. A függetlenségi pártot ő szervezte Fejérmegyében s annak élén folyton vezérszerepet vitt. 1881-től 1892 ig a *bodajki*, azontul pedig a *csákvári* kerületet képviselte. Résztvett a boszniai hadjáratban is.

Székesfehérvárról a következőket táviratozzák haláláról:

Meszlényi Lajos orsz. képviselő ma éjjel 1 órakor hosszas betegség után meghalt. A halál közvetlen oka szívbénulás volt. Holttestét csütörtökön délután 5 órakor szenteli be Károly János püspöki helynök a Vörösmarty-téri halottasházban, a temetés pénteken délután 4 órakor lesz a fejérmegyei Velencén, a hol a családi sírboltba helyezik a elhunyt hamvait.

Görgei fia.

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, augusztus 21.

Erdekes eset történt a minap Budapesten egyik kerepesi-uti vendéglőben. Az esetnek főleg az adja meg az érdekességet, hogy egyik szereplője Görgei Kornél, Görgei tábornok fia, a kinek lovagias afférje támadt — Kossuth Lajos miatt. A dolog így történt:

A világsi szomorú gyásznap évfordulója volt éppen, midőn Cakó Károly hírlapíró egy barátjával egyik kerepesi-uti vendéglő helyiségében ült, s a hol a szomszédasztalnál Görgei Artur tábornok fia, Görgei Kornél iddógált. — Cakó és barátja éppen az említett évfordulóról beszélgettek, bírálat alá vevén Görgei és Klapka ténykedését, midőn a szomszéd asztaltól egyszerre erős kifejezés kíséretében Kossuth Lajos nevét hallotta. Cakó és társa figyelmessé lett az erős hangon mondott megjegyzésre s elhallgattak.

Az illető folytatta kifakadásait, mire Cakó felkelt és erőlyes hangon követelte, hogy szitkolódásait fojtja magába, vagy hagyja el a he-

lyiséget, mely nézetében a jelenlevők is osztoztak. Görgei erre felállt s hatványozott mértékben kezdte előbbi cáromkodásait.

Cakó nem tudván magán uralkodni, nekiment Görgeinek s olyannyira helybenhagyta, hogy alig birt a lábára állani. Az első kapott ütések után Görgei nagy hangon kiabálta:

— Tudja meg az ur, hogy én Görgei vagyok, a diktátornak, Görgei Artur főtábornoknak a fia s ezért számolni fogunk!

Cakó Károly hírlapíró erre átadta névjegyet, mit Görgei is megcselekedett, megjegyezvén, hogy az ügyet részéről majd *Andreánszky Jenő* és báró *Vojnick* fogják elintézni. Cakó erre társával elhagyta a helyiséget, míg az illető a törőntek után is tovább folytatta szidalmait. Az ügynek azóta folytatása nem volt.

— **Szent-István ünnepe.** A minoriták templomában tegnap délelőtt 9 órakor ünnepélyes istentisztelet volt, melyen *Nils Pál* házfőnök celebrált fényes papisegédlettel. A templom hájója szorongásig megtelt előkelő közönséggel. Az első padsorokat a hatóságok, különböző testületek és egyletek küldöttségei foglalták el. A m. kir. honvéd zászlóalj egy százada szintén kivonult s mise alatt dísz tüzet adott. A templomból, mint minden évben, úgy ezidén is processzió ment a Varjassy József-utcai kórház kápolnájába.

— **A király a hadgyakorlatokon.** Pécsről táviratozzák: Pécs városának mai rendkívüli közgyűlésén *Majorossy Imre* polgármester bejelentette, hogy a pécsvidéki hadgyakorlatok alkalmával a király előreláthatólag ismételten meg fogja látogatni a várost. A közgyűlés lelkesedéssel vett tudomást a bejelentésről és 12,000 koronát szavazott meg a fogadás költségeire.

— **A német trónörökös eljegyzése.** A „Berl. Tagblatt” írja, hogy a német trónörökös nem a connaughti hercegnek, hanem a cumberlandi hercegnek egyik leányával fog jegyet váltani. A német trónörökös e célból az őszszel látogatást fog tenni a fredensborgi kastélyban, a hol akkor majd együtt lesznek a cári pár, az aggol királyi pár és a cumberlandi herceg leányaival.

— **Kossuth Lajos nevenapja.** E hó 25-én Lajos-napja van, névünnepe a legnagyobb magyarnak, a lánglelkű hazafinak, akinek immár csak az emléke él közöttünk: *Kossuth Lajosnak.* A *Kossuth-asztaltársaság* 26-án este társasvacsorával ünnepli megdicsőült védnökének névnapját a Jó pásztorhoz címzett vendéglőben. A vacsora alatt az alkalmi beszédet *Barabás Béla* dr. országos képviselő tartja, a waggongyári-dalkör pedig énekel. A vacsorához jegyek válthatók: *Fejér Gyula* és *Maresch Gyula* üzletében, továbbá *Huzó István* és *Novotny Lajosnál*.

— **A hegyaljai villamos.** Megirtuk a napokban, hogy a kereskedelmi miniszter *Péterffy Antal* és társainak egy évi időtartamra meghosszabbította a hegyaljai villamos vasut kiépítésére megadott előmunkálati engedélyt. A miniszter engedélye így hangzik:

A kereskedelemügyi miniszter *Péterffy Antal* és *Pless Mór* aradi, illetve budapesti lakosoknak Arad szabad királyi város belterületéről a radnai-ut és fő-ut keresztezésétől kiindulólak *Mikalaka, Glogovác, Mondorlak, Csicsér* és *Szabadhely* községeken át Györökig és folytatólak egyrészt *Kuvinon, Kovaszinon* át Világosig (az ottani piactérig.) másfelől *Ménes, Paulis* és *Baracka* irányában M.-Radnáiig vezetendő helyiérdekű villamos vasutvonalra hivatali elődjének az 1899. évi február hó 22 én kiadott előmunkálati engedély érvényét egyrészt a M.-Radnától Lippáig s másrészt Világostól Galsa és Muszka irányában Pankotáig vezetendő vonalakra való kiterjesztés mellett a jelen rendelet keltétől számítható további egy év tartamára meghosszabbította.

— **Kohányi Mór meghalt.** Nemcsak városunkban, de az egész délvidéken benső részvétet fog kelteni az a hír, hogy *Kohányi Mór* kir. jogügyi tanácsos 64 éves korában Temesvárott elhunyt. Kohányi a hetvenes a nyolcvanas években az aradi kincstári ügyészség vezetője volt és a nyolcvanas évek végén került ugyanazon minőségben Temesvárra, hol ritka előzőkeny modoraért és ügybuzgóságáért közszeretnek és köztiszteletnek örvendett. Az utolsó években sokat betegeskedett és e miatt kénytelen volt ez év elején nyugdíjba menni, mely alkalomból érdemeiért a *Ferenc József-rend* lovagkeresztjét kapta. Halálát özvegye szül. *Kassay Mária*, továbbá gyermekei: dr. *Kohányi Viktor* kir. járásbíró. *Kohányi Zoltán* cs. és kir. sorhajó-zászlós, nagybaconi *Bardóe Sándorné* szül. *Kohányi Izabella, Scholmásehí Adolfné* szül. *Kohányi Irma* és rétháti *Kövév Ákosné* szül. *Kohányi Rózsi*, valamint számos unokái gyászolják. Temetése nagy részvét mellett tegnap ment végbe.

— **Aradiak a hódmező-vásárhelyi beiktatón.** Hódmező-Vásárhely törvényhatósága ma átíratott küldött a városhoz, melyben Arad törvényhatóságát meghívja új főispánjának *Lukács György* doktornak beiktatási ünnepjeire. A főispáni beiktató szeptember 5-én lesz.

— **A honszerző vezérek temetője.** Kunszentmiklósról ma érdekes, de hihetetlennek látszó távirati értesítést kapott a *B. H. Tartalma* ez: *Farkas Sándor* szentesi régész föltedezte a solti Tétel-dombok közelében a *honszerző vezérek temetőjét*. A tételi földvár keleti lejtőjén a nagy és kigyós érbe futó csermely környékén találta föl a temetőt. A leletek sirkövek és hosszú lándzsás, egyenes kardos, ezüst kengyeles, pitykés sirmellékletek. A sirkövek közepén turbános vezér, jobbról-balról keleti öltözetű nők alakjai láthatók, majd szőlőfürtökkel kerített kehely, nyilazó vitézek, sisakos férfiak, mindez fehér márványba vésvé. A sírokban érckoporsókat, ezüst edényeket is találtak. A sarkantyk hegye gula alakban végződik. A leletek egy részét eddig a *Teleki* grófok közeli kastélyában helyezték el. *Farkas* itt sejtí *Árpád* vezér sírját is, Tételen és annak a helynek a környékén, a hol a fehéregyházi templom alapfalait föltalálták. A tételi várhegynek keleti lejtőjén, a patakforrás fejeánél, azon a helyen, a hol *Farkas* most az előkelő vitézek sírját fölfedezte, volt a honfoglalás idején a *Csepel* szigetség vidékének legfőbb pontja. *Zsolt* vezér is ott született.

— **Felfüggesztett aradi ügyvéd.** A kuria ma érkezett leiratában jóváhagyta azt a végzést, melylyel *Gerich Ferenc* dr. volt pécskai, aradi, majd nagyhalmágyi ügyvédet a kamara az ügyvédi gyakorlattól felfüggesztette.

— **Egy áthelyezés története.** *Tamássy Béla* ezredes, a 17-ik honvéd gyalogezredtől, *Székesfehérvárról* áthelyezték *Besztercebányára*. Az áthelyezésről a következőket írja a *Székesfehérvár és Vidéke*:

„Fogarasi *Tamássy Béla* magyar királyi honvédezredes, a 17-ik század honvéd gyalogezred parancsnokát, a m. kir. honvédelmi miniszter hasonló minőségben *Besztercebányára* a 16. számú honvédgyalogezredhez helyezte át. *Tamássy* ezredes távozását *Székesfehérvár* közönsége ószinte sajnálattal veszi tudomásul. Áthelyezése meglepetés számba megy s annak indoka igen érdekes. Mintegy hat-nyolc héttel ezelőtt volt itt *Bolla*, még akkor aktív altábornagy, katonai szemlén s mint annyira másoknak, *Tamássy* ezredesnek is értesére adta: kérje nyugdíjaztatását. A kiváló katonában felebredt a magyar vér s fölment Budapestre más két ezredessel a honvédelmi minisztériumba. Mindhárman előadták igaztalanul értelmüket s ezekről *József* főhercegnek is jelent tettek. *Bollának* akkor mar ugyanis sok

tönkre tett karrier volt a számláján, ez a nyílt, férfias panasz gyorsította a bukását.

— Rémes jelenetek egy süllyedő hajón. Londonból sürgönyzik: Az *Island* hajó elsüllyedésénél, mely hajó pénteken reggel egy jég-heggyel ütközött össze, borzasztó jelenetek történtek. Százhuszonöt utas volt a hajón, akiket leírhatatlan rémület vett erőt. Férfiak, kik vad dühvel rohantak a mentőcsónakokhoz, az utjukban álló nőket és gyermekeket eltaposták. Egy férfi fejszét suhogtatott a kezében és halállal fenyegetett mindenkit, aki a tulsufolt mentőcsónakba, amelyben állt, belépni mer. Amikor a mentőcsónakok a süllyedő hajót elhagyták, a hátramaradottak vad üvöltésben törték ki. A hajmeresztő jelenetek közepette a kapzsiság valósággal orgiákat ült. Aranyásók, kik a hajón a Yukon vidékéről hazájukba tértek vissza, feltörték a szekrényeket, melyekben 75.000 font értékű aranyport helyeztek el, egyrésztük, hogy raboljon, másrésztük, hogy vagyonát megmentse. Néhány unca aranyport birtokáért véres csatákat vívtak, miközben nőket és gyermekeket tiportak el. Egy *Brumbauer* nevű ember Portlandból 2800 font értékű aranyport tartalmazó zsákkal a fedélzetre rohant, hogy kincsét egy mentőcsónakba dobja, de mert attól félt, hogy a nehéz tehertől a csónak elmerül, visszalódította az aranyat a fedélzetre és inkább az életét mentette meg. Egy másik aranyásó egy zsák arannyal a tengerbe ugrott, ahol eltűnt. A hajó öt ládával, melyben 35.000 font értékű arany volt, elmerült. A visszamaradottak a sötétben kétségbeesetten küzdöttek a halállal. Nagy sebtében egy tutajt tákoltak össze, erre ugrott be a kapitány is, aki mikor látta, hogy nagyon sok ember van a tutajon, a tengerbe vetette magát és oda fult. Azok, kik megmenekültek, életüket a legénység hősiességének és önfeláldozásának köszönhetik. Sokan, kik a tengerbe ugrottak, a jéghideg hullámokban megfagytak. Amikor a hajó elsüllyedt, kazánjai felrobbantak, ami sok embert, kik még a hullámokkal küzdöttek, egyszerre megölt.

— Ah, pardon! Brassóból írják: Jó izü eset történt ma délelőtt. *Kaffka* László belügyminiszeri tanácsos hivatalos ügyben kevéssel 11 óra után bekopogtatott a bolgárszegi járásbírószék telekkönyvi hivatalába. Két ur dolgozott egy szobában, hová a tanácsos ur belépett.

— Jó napot kívánok, — köszönté a hivatalnokokat.

Csend. Semmi válasz.

— Jó napot kívánok, — ismétli a miniszeri tanácsos.

Még nagyobb csend.

— Hát siketnémák intézete ez? — fakadt ki a türelmetlenség a tanácsosból. Ez erélyes kifakadásra felpattan a két hivatalnok ur s rámondul az ismeretlen emberre, kiről nem tudták, hogy ki.

— 11 óra elmúlt. Nincs hivatalos óra. Felekkel nem tárgyalunk.

— De talán velem igen, mert nagyon sürgős dolgom van.

— Senkivel.

— Háttha? Én *Kaffka* László belügyminiszeri tanácsos vagyok.

— Ah pardon! Ezer bocsánat! Kérem, — mivel lehetünk szolgálatára? Múltóztassák rendelkezni! — kezdettek hadarni a meglepett hivatalos urak.

A miniszeri tanácsos elmosolyodott, megnyugtatta a megszeppent urakat s aztán elintézve dolgát, távozott.

— Langban álló nagyközség. Zentáról táviratozzák, hogy *O Kanizsa* bács megyei nagyközségben ma délután óriási tűz keletkezett. A tűz az erős szél hatása alatt csakhamar át-

csapott a szomszédos házakra is, úgy, hogy estefelé már 37 ház állott lángokban. Zentáról és vidékéről az összes tűzoltó testületek Kanizsára siettek, hogy részt vegyenek az oltási munkálatokban.

— Okirathamisító ügyvédjelölt. Néhány hét előtt az a hír járta be az összes lapokat, hogy a fővárosi rendőrség *Schweiger* Béla dr. ügyvédjelöltet okirathamisítás és csalás büntette miatt letartóztatta. A budapesti kir. ügyészség most a veszedelmes csalót, a további vizsgálat folytatása végett, erős fedezet mellett Temesvárra szállította, hova ma reggel megérkezett. *Kotó* Pál törvényszéki vizsgálóbíró *Schweigert* a dél-előtti folyamán már ki is hallgatta és előzetes letartóztatását vizsgálati fogságra változtatta.

— Népgyűlés Csongrádon. Tegnap délután a csongrádi főtéren mintegy 3000 ember részvételével népgyűlés volt az alföldi viziutak kiépítése tárgyában. A gyűlésen *Kászanický* Dénes elnökölt. *Horváth* Mátyás figyelemmel hallgatott beszédére a népgyűlés elhatározta, hogy egy legközelebb tartandó népgyűlésen 50 tagu bizottságot választanak országos mozgalom szervezésére és *Szivák* Imre képviselőt felkérlik a mozgalom támogatására.

— Öngyilkos kádármester. Ma délután 2 órakor az Aranykőz-utca 7. számú házban öngyilkosságot követett el egy 67 éves öreg kádármester. Munkaképtelen, öreg ember volt, megunta az életet s ezért öngyilkossági szándékából revolverrel jobb halántékába lőtt. Bár állapota súlyos, nem lehetetlen, hogy életben marad. Kihallgatásakor azt mondta *Bedő* Árpád dr. rendőrtisztnek, hogy ha öngyilkosságát az ujságok megírják s ő életben maradna, újból föbe lövi magát. — Mi ezennel megmentjük az öreg ember életét és nem írjuk ki a nevét.

— Véres kardpárbaj színhelye volt tegnap Nagyváradon a Sas szálló emeleti nagy terme. *Biró* Lajos, a „Szabadság” helyettes szerkesztője s *Kelen* Jenő pénzügyi tisztviselő álltak egymással szemben. A felek kétszer csaptak össze. A második összecsapásnál *Biró* kardja lemetszette *Kelen* jobb fülének egy részét s kezét is súlyos sebet ejtett. A viszont fején kapott jelentéktelenebb sérülést. *Biró* segédei *Ady* Endre és *Kiss* Gereben voltak. *Kelennek* *Rigó* Zoltán és *Ravazdy* Barna segítettek. A felek nem békültek ki. — Ugyancsak Nagyváradon intéztek el ma egy lovagias ügyet, mely a *Nagyvárad* és *Szabadság* című lapok közötti hírlapi polémiaiból keletkezett. *Sas* Ede, mint a „Nagyvárad” szerkesztője és *Kiss* Gereben, mint a „Szabadság” munkatársa pisztolypárbajt vívtak ma délután. Feltételük voltak: kétszeri golyóváltás 20 lépésről 5—5 lépés avanszszal. Sebesülés nem történt.

— Vesztegetés csókokkal. Forradalmat van hivatva csinálni a választási küzdelmekben az a „szózat,” melyet egy torontálmegyei sváb választókerület polgáraihoz intézett a kerület képviselője. Eddig a választási küzdelmek közepett csak arról hallottunk, hogy a választóknak pénzt küldöttek. A torontálmegyei kerület választóinak más jutott. Nekik és feleségeiknek üdvözlötteket, jól nevelt gyermekeiket meg csókokat küld a képviselő. Persze, a csók csak a „szózatban,” levélben van meg, mely eredetiségénél fogva nem kisebb szenzációt fog kelteni, mint keltett a gönci levél, sőt nem lehetetlen, hogy a választásokat újabb alapra fekteti. Csókokkal fognak vesztegetni a jelöltek, ha azt látják, hogy a csók odalent Torontalban bevált vesztegetési eszköznek, a mi egyébként nem egészen bizonyos. Mert ha igaz, hogy a sváb kerületecske választóinak „jól nevelt” gyermekeik vannak, nem fogadják el a képviselő ur csókját azzal az indoklással, hogy ők — tiszta választást akarnak.

— Egy képviselő párbajai. A budapesti törvényszék *Dienes* Márton szerkesztőt és országgyűlési képviselőt a *Csajthay* Ferenc szerkesztővel vívott pisztolypárbaja miatt egy *havi*, a *Holló* Lajos képviselővel vívott kardpárbajert pedig *ket* heti államfogházra ítélte. *Dienes* a törvényszéktől összbüntetés kiszabását kérte s a törvényszék most összbüntetésként *negyven napi* államfogházban állapította meg a büntetést. Így *Dienesnek* az összbüntetés révén 4 nappal rövidül meg a büntetése, a mit valószínűleg csak a télen fog leülni, mert előbb még

ki kell kérni a képviselőháztól. Az aránylag szigorú büntetést a párbajok súlyos kimenetelével indokolja a törvényszék.

— Hiuság a halálban. Pécselt agyonlőtte magát vasárnap *Majerszky* József művirágkereskedő. Hőbortos, hiu ember volt. Eredetileg péntekre tervezte öngyilkosságát, de aztán megváltoztatta szándékát, hogy Szont István napján legyen a temetése. Egész életében az volt a vágya, hogy feltűnést keltsen; ünnepnapokon fölvette ragyogó tűzoltóparancsnoki uniformisát. Vasárnap délután három órakor lőtte meg magát. Hallották a durranást a házban, de nem mertek bemenni hozzá, mert *Majerszky* már többször akart öngyilkosságot elkövetni és gyakran lövöldözött szobájában. Ha ilyenkor rányitották az ajtót, rabiátus volt. Nem evett sem reggel, sem délelőtt s a mikor a felesége kínálta valamivel, egyre azt mondta, hogy üres gyomorral akar a másvilágra menni. Már korán reggel felöltözött tűzoltó-egyenruhájába és ebben lett öngyilkos. *Majerszky* már három ízben akart öngyilkosságot elkövetni. Mind megannyiszor fölvette tűzoltó uniformisát. Bezárkózott szobájába ilyenkor, de két izben csak a levegőbe lőtt. A mikor harmadizben akarta magát meglőni, el is találta a golyó, de csak horzsolta a homlokát. Most aztán sikerült meghalnia. Tizenkét levelet hagyott hátra, ezekben megírta, kik jelenjenek meg temetésén, milyen legyen a sírköve, illeszkedjen bele az arcképét és véssék alája ezt a sort: *Itt nyugszik egy buzgó önkéntes tűzoltó*. Hogy meunyre hiu volt, legjobban bizonyítja az, hogy mielőtt meglőtte magát, törülköző-kendőt helyezett el egyenruhájának gallérja alatt, hogy aranyzsinórja ne legyen vérfoltos. *Majerszky* öccse, a ki rajzoló volt, egy évvel ezelőtt szintén öngyilkosságot követett el; néhány éve pedig legidősebb fiakasztotta föl magát tizenkilenc éves korában.

— A bandita regénye. Könnyen kitalálhatjuk, hogy ismét *Musolinó*ról, a hírhedt olasz banditáról van szó, a kit a legutóbb kis hija, hogy elnem fogtak az olasz carabinieri. *Musolino* ezuttal azért menekülhetett üldözői elől, mert a katonák által nagyon széles kordont vontak körülötte. De segített a bandita menekülésében egy fiatal szép leány is, a ki idejekorán értesítette őt a csendőrök érkezéséről. A nők nagyon lelkesednek a rettentetlen rablóvezérért és beszélnek, hogy a környék templomaiban fehér finom kezek hálalmakat ragasztottak a *Madonna* oltárára *Musolino* újabb menekülése alkalmából. „O polce Italia”.

— Eljegyzések. *Avéd* Márton, kir. aljárásbíró Békés-Csabán folyó hó 20-án eljegyezte Székely-Ujfalusi *Bubla* Margit urnőlyget, Székely-Ujfalusi *Bubla* Alajos uradalmi számtartó leányát Kevermesen.

Kévés Lajos törekvő fiatal iparos eljegyezte Szent István napján *Hubert* Ferenc kedves leányát: *Juliska* kisasszonyt.

— A szegzárdi sikkasztás. *Antal* Ferenc, a Szegzárdon öngyilkossá lett vármegyei árvaszéki főkönyvelő sikkasztása ügyében ma újabb elsikkasztott tételeknek jöttek a nyomára. Az összes eddig konstataált hiány 67.000 korona. *Antal* a szegzárdi kaszinónak pénztárosa volt s mint ilyen is elsikkasztott 30.000 koronát. A belügyminiszer a vizsgálatot vezető *Weisz* Jöellenőr mellé ma leküldte *Bele* belügyminiszeri számellenőrt a vizsgálat lefolytatására.

— Sztrájk egy cipőgyárban. Ma délelőtt a temesvári cipőgyárnak összes, mintegy 260 főnyi munkássz-mélyzete bérfőlemelési követeléssel állott elő, a melynek megtagadása esetére a munkának azonnali beszüntetésével fenyegetöztek. *Benedikt* igazgató magához rendelve a munkavezetőket, az előadott óhajok megfontolását helyezte kilátásba. Az adott viszonyok közt bérfőlemelésről szó sem lehet s a gyárvezetőség az esetleg sztrájkolókkal szem-

ben a legszigorúbb rendszabályokat lesz kénytelen alkalmazni.

— **Megőrült mozdonyvezető.** Egy zürichi távirat jelenti, hogy a svájci északkeleti vasut effretoni személyvonatán a mozdonyvezető megőrült, s a vonat a legnagyobb gyorsasággal rohant állomásról állomásra, nem törődve az inté megállásra. Végre az utasok közül többen a vonat fedelén a mozdonyig kuszta s így nagy erőfeszítéssel sikerült a megőrült mozdonyvezetőt lefogni és a vonatot megállítani. Az izgalmas jelenet az utasok között óriási pánikot idézett elő.

— **Halálozások.** Molnár István borosjenői gyógyszerész élte 57-ik évében elhunyt.

Hackel Antal élte 70-ik évében Aradon meghalt. Temetése holnap délután 4 órakor lesz a pécskai-ut 12. sz. házból.

— **A házasságtörés tarifája.** A francia törvénykönyv három havi maximális fogházbüntetést szab a házasságtörő nőkre. A bíróságok eddig azonban megelégedtek azzal, hogy a házasságtörő nőket 25 frank pénzbírságra ítélték. Mint a „Gil Blas“ írja, újabban a házasságtörés tarifája, különösen a párisi bíróságoknál lényegesen emelkedett. Így a napokban a szajnamegyei törvényszék nyolcadik büntetőtanácsa egy házasságtörő nőt 15 napi fogházra ítelt, a büntetésére pedig 50 frank pénzbüntetést szabott. A tizedik büntető tanács még szigorubb volt, mert egy nőt házasságtörésért egy havi fogházra ítelt, büntetésére pedig 15 napi börtönt és 100 frank pénzbírságot szabott ki.

— **Megszökött orfeum.** Harsányi Sándor, a nagváradi Bazar vendéglő bérlője tegnap feljelentést tett a rendőrségnél, hogy Fejér Dezső állítólag szatmári orfeumigazgató, a ki esténként a Bazar-kertben tartotta ugynevezett előkelő dalestélyeit, szombat estére előadást hirdetett, jegyeket árúsított és azután a felvett pénzekkel és egész társulatával megszökött Nagyváradra. A rendőrség ezen feljelentésről táviratilag értesítette a szatmári rendőrséget.

— **Rablógyilkosság a boltban.** Vakmerő rablógyilkosság történt — mint nekünk írják — tegnapelőtt este Rékáson, hol Kurincsik György kereskedőt meggyilkolták és kirabolták. Az eset részleteiről az alábbi tudósítást kaptuk: Kurincsiknak vegyeskereskedése volt a saját házában, hol egyedül lakott a gazdasszonyával. Hétfőn este 8 óra után Kurincsik a boltjában pipázott, a mikor beállított hozzá három idegen ember, az egyik ostornyelet, a másik kocsikénőcsöt, a harmadik pedig szappant kért tőle. Mialatt Kurincsik a kocsikénőcs kimérésével volt elfoglalva, az egyik idegen egy baltával hátulról fejbeütötte a kereskedőt, a ki erre eszméletét veszítve, elesett. A rablók ekkor belülről bezárták az üzlet ajtaját s először a pénzes fiókot ürítették ki, azután pedig egy zsákba különféle árucikkeket csomagoltak össze. Mikor a boltban készen voltak, bementek az üzlet mellett lévő lakoszobába, hogy ezt is felkutasák. Ekkor lépett be a szobába Vargics Teréz gazdasszony, a ki mikor az idegeneket meglátta, kifutott az udvarra, hol segítségért kiáltott. A gyilkosok erre a boltajtón keresztül elmenekültek. A zajra az összefutott nép üldözöbe vette a rablókat, a kik közül sikerült is Nyisztor György ohabai lakost elfogni, kit megkötözve bevitték a község házára. A csendőrség még azon éjjel kihallgatta az elfogott rablót, ki megnevezte társait Ungureszku Todor és Bozsó Juon ohabai lakosok személyében. Ezeket tegnap reggel szintén elfogták. A leütött kereskedő az éj folyamán magához tért s a csendőrök ki is hallgatták, de tegnap délelőtt belehalt sebeibe.

— **Bűnvádi feljelentés.** Mint értesülünk, a „Füles Bagoly“ élclap legutóbbi számában megjelent „Leálcázott kérés“ című közlemény miatt az érdekeltek bűnvádi feljelentést tettek.

— **Névmagyarosítás.** A m. kir. belügyminiszter megengedte, hogy kiskoru Rosenberg Endre, Jenő, Bódog Pál, Sándor és Emma, vezetőknévüket „Rudas“-ra magyarosítva viseljék.

— **Az iskolai beiratások ideje** közeledik, takarékos szülők figyelmét ne kerülje ki az a körülmény, hogy gyermekeik szükséglete legolcsóbban Porter Vilmos koronás áruházában fedezhető. A koronás áruház, dusan felszerelte raktárát és nem-

csak iskolatáskákban nyújtja a legnagyobb választékot, hanem gyermekingekben, tricokban stb. szóval minden olyan tárgyban, melyek beszerzésével a gondos szülők gyermekeik jólétét előmozdítják.

— **Az utolsó térzene.** Holnap csütörtökön tartja a haziezred zenekara utolsó térzenéjét a Baross-kioszkban. Kezdeté d. u. 6 órakor.

— **Ujtás!** Honisch L. István cs. és kir. főher. udvari fényképész művészeti académiailag tag műtermében Szabadság-tér 16., (Dománypalota.) Telefon 358. Minden vásár- és ünnepnapon eszközölt felvételekről 6 drb. vizit fénykép 4 korona, 6 drb. kabinet fénykép 10 korona. A kabinet kép lehet: menyasszonyi, családi vagy bármilyen csoport felvételről is. Művészies és pontos kivitel szigorúan be lesz tartva. A n. é. közönség szives figyelmét felhívjuk ezen ujtásra.

— **T. Üzletfeleink** szives tudomására hozzuk, hogy Révész Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

Gyermek-szerelem.

(„Együtt a halálba.“)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 21.

Kolozsvárott megdöbbentő eset történt. Két gyermek, az egyikük *nyolc*, a másik *tizenkét esztendő*s, öngyilkossági kísérletet követett el. Szerelmesek voltak egymásba s mivel a fiu féltékeny lett, megakarta ölni önmagát és a leányt. Múltán gondolkozóba ejthet ez az eset minden moralistát, mert ime, nem frázis már az a szálló ige, hogy: nincsenek többé gyermekek. A „szerelmi dráma“ részleteit a következőkben írja meg tudósítónk:

A nyolc éves Fuchsmann Regina és a tizenkét éves Foror Jánoska régi játszótársak. A szüleik szomszédok a Munkás-utcában. Sőt nemcsak játszótársak, barátok, hanem — már a hogyan az ilyen gyermekektől kitelik — komolyan szerelmesek is lettek egymásba.

Az ilyesmi különben nem valami ritka dolog. Nincs is rajta mit megütköznünk. Két apróság együtt játszik abban a bizonyos porban; a szülők örömmel nézik őket s kenetesen mondogatják:

— Milyen szép pár lesz belőlük!

És akárhányszor nincs is abban lehetőség, hogy valami tíz és egynéhány év múltán a fölserdült legényke mint kérő kopogtat be egykori játszótársa házához.

A kis Regina meg a kis János nagyon szerették egymást Hanem egyszerre csak beköszöntött az a zöldszemű szörnyeteg: vetélytárs tünt fel a láthatáron. A kis Regina összebarátkozott egy másik fiucskával, a ki szintén hevesen kezdett neki udvarolni.

Zokon esett ez Foror Jánoskának; elfogta a leányt:

— Hát elakarod feledni régi barátságunkat? Hűtelen lennél hozzám?

A kis Regina hajlott a szóra; ám a fiu ezzel sem volt megelégedve.

Eszébe jutott valami, a mit, ki tudja, tán egy krajcáros lapból olvasott, vagy holmi sárga füzetes rémregényből böngészett ki, elég az hozzá, gondolt egyet, körülbelül ilyen formán:

— Nehogy az a másik még ismét elhódítsa a szívem bálványát, haljon meg velem együtt...

Tényleg az történt, a mi fölött csöppet sem lehet itt élcelődni.

A két gyermek, a kinek még halvány képe sincs az életről: meg akart halni.

A kis Jánoska meg a kis Regina tegnap, közös elhatározással, kimentek az erdőbe, hogy ott magukat elpusztítsák.

Akárcsak előírás szerint cselekedte volna, Jánoska elővette a zsebkését, hogy előbb a leánykát ölje meg, azután önmagát.

A kis fiu beledöfte a zsebkését Reginája oldalába, a kin azonban győzött a gyermeki gyöngegség és keserves sirással elfutott az erdőből.

Lent, a Törökvágás mellett aztán megtalálta egy festő-tanonc meg egy csizmadia segéd a vérző leánykát és haza vitték a szüleikhez, a kiknek rémülete leirhatatlan volt.

Az esetről a rendőrség is tudomást vett. A kis Reginát a szülei ápolják. Sérülése szerencsére nem komolyabb jellegű, mert a kis zsebkés csak nagyon könnyű sebet ejtett oldalán. Hogy aztán a Jánoska öngyilkossága szintén elmaradt, azt talán mondanunk is fölösleges.

TÖRVÉNYKEZÉS.

A rendőr-ellenőr.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Budapest, augusztus 21.

A kis emberek világában, hol még a közrendőr is nagyhatalmasságnak tetszik, szinte emberfeletti nagyság a rendőrellenőr. S jó maga a rendőrellenőr is ilyesmit képzel magáról. Legáltalában az a rendőrellenőr, kinek ügyével most foglalkoznak a budapesti bíróságok, annak képzelte magát s ebben a hiszemben gerálta magát ugyannyira, hogy a törvény is beleszólt a dolgába.

Még két évvel ezelőtt történt a dolog. Nehány becsületes munkásember mulatságot rendezett a Lipcsey Károly korcsmájában. A rendőrség részéről Hartung Péter rendőrellenőr teljesítette a szabályszerű ellenőrző szolgálatot.

Tizedfél óra tájban be is állított a mulatságra s részt is vett benne, már mint a maga módja szerint. Alighogy belépett a terembe, odament Kristóf Pál munkáshoz, ki egy kicsikét ittas volt ugyan, de azért igazán egészen csöndes volt, — *arcul ütötte.* Hogy ez az arculütés nem aféle szelid cirógatás volt, kitűnik abból is, hogy a munkást menten elborította a vér. Ezzel meg nem elégedve, a rendőrellenőr ki is dobta a munkást a korcsmából. Nem nézhetett ezt nyugodtan Lipcsey Károly korcsmáros. Kérdőre vonta Hartung rendőrellenőrt, mért bántja ezt a szegény embert. Több se kellett. A rendőrellenőr röviden és elmésen azzal felelt, hogy:

— Kuss!

Aztán a nagyobb nyomaték kedvéért arcul is köpte a korcsmárost. Ime ezeket az adatokat szolgáltatatta az ügyészség a maga vádjában, a melyben Hartungot két rendbeli hivatalos hatalommal való visszaélés címén kérte megbüntetni. A törvényszéki tárgyaláson annak idején Hartung persze, a mily hősiiesen garázdálkodott, éppen oly hősiiesen tagadott. A tanúk azonban rábizonyították a bünt s a törvényszék el is ítélte Hartungot a munkással szemben elkövetett hivatalos hatalommal való visszaélésért tízennégy napi fogházra és viselt állásának elvesztésére, a korcsmáros ellen elkövetett becsületsértésért pedig husz korona pénzbüntetésre, mely nem fizetés esetén egy napi fogházra változik át.

Ezt az ítéletet közölte a törvényszék a rendőrréggel is. Hartung felebbezett az ítélet ellen s ma érkezett le az ítéletábrának az a döntése, hogy Hartungot a hivatalos hatalommal való visszaélés vádjá alól felmenti, feloldja az elsőfoku ítéletnek hivatalvesztésre vonatkozó részét is s csak a korcsmáros ellen elkövetett becsületsértést állapította meg, melyért aztán husz korona pénzbüntetést rótt rája. Ezt az ítéletet ma hirdette ki Oláh Dezső törvényszéki bíró. Hartung rendőrellenőr persze szó nélkül, boldogan belenyugodott a második fórumnak rája felettébb kegyelmes ítéletébe.

Nem így a vádhatóság képviselője, Gruber Lajos dr. alügyész, a ki felebbezett a másodfoku ítéletnek felmentő része ellen, s így — mint-hogy még a régi eljárás szerint történik az ügy bírói elintézése — a kuria fogja a maga végleges véleményét Hartung Péter, a székesfővárosi magyar királyi államrendőrség rendőrellenőréről kimondani.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, augusztus 21.

Délitőzsde. Buzakínlatat mérsékelt, a vételkedv gyöngye. Lanyha irányzat mellett 25.000 métermázsa került forgalomba, 5 fillérrel olcsóbb áron. Egyéb gabonanevek bágyadtak, zab kellemesebb. Időjárás szép.

Zárul 12 órakor:

Buza októberre	7.95—7.96
Buza 1902. áprilisra	8.38—8.39
Rozs októberre	6.69—6.69
Zab októberre	6.29—6.30
Tengeri augusztusra	5.22—5.24
Tengeri szeptemberre	5.25—5.26
Tengeri 1902. májusra	5.17—5.18
Repce augusztusra	—

Zárul 5 órakor:

Buza októberre	7.98—8.—
Buza 1902. áprilisra	8.40—8.41
Rozs októberre	6.70—6.71
Zab októberre	6.31—6.32
Tengeri augusztusra	—
Tengeri szeptemberre	5.25—5.27
Tengeri 1902. májusra	5.17—5.18
Repce augusztusra	—

Zárul 5 órakor:

Oszták hitelrészvény	633.75
Magyar hitelrészvény	644.50
Lezámitolóbank részvény	429.—
Rima-Murányi vasmű részvény	447.—
Oszták-magyar államvasuti részvény	635.50
Közúti vasút	574.—
Városi villamos vasút részvény	284.—

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Budapest, augusztus 21.

Magyar aranyáraderék 40/0	118.60
Magyar koronáraderék 40/0	93.15
Magyar arany 41/20/0	122.—
Magyar ezüst 41/20/0	100.60
Magyar keleti vasút	118.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	92.75
Magyar italmegváltási kötvény	100.—
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	93.50
Magyar nyeregyorsországi kölcson	173.50
Tiszaszabályozási és szegedi kölcson	144.—
Oszták papíráraderék	98.75
Oszták araderék ezüst	98.65
Oszták araderék arany	118.—
Koronáraderék	95.75
1860-iki államsorsjegyek	140.—
Oszták magyar bankrészvény	1675.—
Magyar hitelbank részvény	644.50
Oszták hitelbank részvény	636.—
Oszták-magyar államvasút	635.50
20 frankos arany (Napoleonkor)	19.04
Német birodalmi márka	117.15
London	239.50
Páris	94.90

CSABNOK.

Pihenés.

Irtá: Veeselné-Jankovich Lujza.

(Folytatás.)

Egy verőfényes szép nyári délután történt, hogy Miklós Gábor hirtelen elhatározásának engedve, meglátogatta öreg tanitóját. Első sorban is a kegyelet, az irgalmas emberi érzés vitte a szerencsétlen sujtott emberhez, de a mellett nem tagadhatta, hogy ur lett felette valami megmagyarázhatatlan, legyőzhetetlen kíváncsiság, a mely nem hagyott neki nyugtot, mióta édesanyja arról a fiatal leányról beszélt, a kit vigasztaló angyalul állítottak öregapja mellé.

Vajjon milyen lehet?

Az anyja azt mondta: „Isten ő szent fel-sége trónusa körül röpködhetnek csak olyan szép angyalok. És olyan kedves, olyan jó, hogy az embernek köny gyűl a szemébe, ha beszélni hallja.

Ez a dicséret cseng azóta szüntelen a fü-lébe. És csapongó fantáziája szöni-fonni kezdte az alakját, úgy, hogy mire azon az emlékeztes délután az iskola kapuja elé ért volna, már előtte állott a kis Erzsike, ahogy ő kívánta látni.

Nem magas, de arányos gyöngéd leányos, természet. Az igénytelen tanitói lakba ugyan hogy is illenek valami parancsoló, főséges, királynői alak?

Az arca mindenek előtt jóságos kifejezésű, madonna arc. A szája nem fölötte kicsiny, de édes, kívánatos. A szeme... Ah, igen, a szeme.

Azt már igazán maga elé tudta varázsolni,

azt a két nagy sötét pilláktól árnyalt bámuló gyermekszemet, a melynek tiszta kékjében olyan jó, olyan nagyon jó lenne a menyországot feltalálni.

A haja, az nem is lehet más, mint hamvas szőke, hosszú selyem palást, mely két vastag fonatba erőltetve, csüng le egészen a ruhaszélig... Ilyennek képzelte ő azt az édes, szelíd gyermeket és egy cseppet sem látszott meglepetve lenni, mikor szemben állott vele Szűcs Erzsike úgy, a hogyan ő megálmodta... Csak a termete volt egy kicsit véznább, és a szeme nem volt kék, hanem szürke... szürke, mint a borongós ég... De azért így is üdvösséget ígérő volt az!

— Na nyatylus, nagyatyus, vendég érkezett! De milyen kedves vendég, hogy megfogsz neki örülni — futott lélekszakadva a lugas felé, mikor megtudta, hogy ki az, a ki a kis ajtóban bebocsátást ker. Nem törődött most semmit az illem szabályaival, csak az a nagy boldogság adott szárnyat neki, hogy örömet vihet, egy kis napsugarat annak a szegény, sötétben tévelygő öregembernek. Két kicsiny lába alig érte a földet és vastag szőke hajfonatai repültek utána. Miklós Gábor lehunyta szemét... Ez ő — ujjongott föl magában. Ez az én párom, a kit kerestem magamnak, a kiért ide kellett jönnöm. Az én lelkemnek a kiegészítő része, az én tiszta ártatlan leánykám...

Azon az estén még sokat kellett az anyjának mesélni Erzsikéről.

Viszamentek egész piciny gyermekkoráig; Miklós a legjelentéktelenebb epizód is érdekelte, a mely ő reá vonatkozott.

Aztán mindennapos lett az öreg tanító háznál. Mikor jött, édes, jóleső érzéssel konstátálta, hogy a kis leány arca lángborul egyszerre, mintha hajnalpir gyűlt volna ki az arcán. A szemét alig merte fölemelni. Oh, hát hogyan is, ehhez a híres, nagy emeerhez, a kinek a nevével visszahangzik az ország, a ki mint a mesében királyfiu, ide tévedt az ő szegény kunyhójukba a kis Hamupipőkéhez... Csodaszép ez még álomnak is.

És Miklós Gábor, kit hetekkel ezelőtt elárasztottak a hódolat minden képzelhető je-lével, a könyvezésig meg volt indulva, látván ennek az igénytelen gyermeknek imádászerű rajongását.

Teltek a napok, melyeknek nagy részét egy kis kertben töltötte el az író, egy felke-gyelmű aggastyán és egy fiatal leány társaságában.

(Vége következik.)

NAPIREND.

Augusztus 22. Csütörtök. Róm. kath. naptár: Timót. — Protestáns naptár: Timót. — Görög-keleti naptár (aug. 9.): Mátyás apostol — A nap kél 4 óra 50 perckor, nyug-szik 6 óra 42 perckor. — A hold kél 1 óra 10 perckor, nyugszik 10 óra 22 perckor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 762.0 milliméter, délután 2 órakor 761.0 milliméter. — Hőmérséklet reggel 7 órakor 9° + 20.2, délután 2 órakor 9° + 25.8. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor EN. 4, délután 2 órakor N. 6. — Felhőzet reggel 7 órakor felderült, délután 2 órakor derült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 mm. Időjelölés. A központi meteorológiai intézetnek Arad-ra küldött táviratai szerint a mai napra a következő idő-járás várható: Szeles, hűvös, keleten eső.

Szabadságsarok emléktárgyak országos muzeuma (szin ház-épület I-ső emelet.) Nyitva van mindennap déliótt 8 órától délután 6 óráig. Belépti-díj: Hétköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindennap 11 1/2—12 1/2 óráig. Helyiség: Erekiye-muzeum helyisége mellett ülésterem.

Augusztus 24. Az aradi szobafestő és mázólo segédek táncvigalma (Szabó István kerthelyiség.)

Szeptember 3. Kőrjegyzőválasztás Kiszindján.

Szeptember 7—9. Az aradi polgári lövészegylet díj-lövészete.

IDEGENEK ARADON.

— Augusztus 21. —

Központi Szálloda. Jakabffy Rezső földbirtokos Arad. — Nagy György földbirtokos Makó. Fischer Jakab utazó Budapest. — Cviker György utazó Temesvár. — Zinner Gyula szerkesztő Budapest. — Leinert Károly mérnök Szerajevó. — Vogel József utazó Budapest. — Galic Axent ügyvéd Facset. — Ungar Gusztáv kereskedő Kismárton. — Csura István kereskedő Bécs. — Beck Jakab magánzó Szeged. — Munk Rudolf igazgató M.-Szlatina. — Ferber József hivatalnok Brassó. — Schön Lipót biztosító hivatalnok Budapest. — Dusmsky Dezső kereskedő

Bécs. — Dr. Mészáros József fűrdőorvos Jam. — Bergesz József szerkesztő Budapest. — Rotter Zsigmond kereskedő Budapest. — Steiner Róbert kereskedő Teschen.

Vass Szálloda. Dr. Oprean Nestor ügyvéd Szt.-Miklós. — Szondy Géza ev. ref. lelkész M.-Pereg. — Láni Albert utazó Bécs. — Adler Lajos utazó Bécs. — Berger Károly utazó Bécs. — Gonda Lajos utazó Budapest. — Bleier N. könyvvezető Brád. — Herman Gerő utazó Brassó. — Komlosy Adolf utazó Budapest. — Schwartz József utazó Budapest. — Neuman Adolf utazó Bécs. — Gros Mór utazó Budapest. — Klein Ignácz utazó Bécs. — Pollák Frigyes kereskedő Budapest. — Glük József kereskedő Budapest. — Lami M. utazó Bécs. — Goldstein Henrik utazó Bécs. — Reichmuth Max utazó Bécs.

Nádor szálloda. Vinter József Beél. — Roth Ferenc kerülő. — Leer Ede Nagyhalmagy. — Dusbaba Vilmos Békéscsaba. — Suluc Sándor Nagyhalmagy. — Vargha Pálné Acsva. — Mirkovits Vince Nagylak.

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:

Vass Géza.

Vasuti közlekedés.

Érvényes 1901. évi május hó 1-től.)

ARADROL		ARADRA	
Budapest felé indul:		Budapest felől érkezik:	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.00
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. (v. reggel)	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. (v. d. u.)	3.56	Személyvonat d. u.	3.55
Gyorsvonat délután	4.21	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Személysz. Szomokról este	8.50
Erdély felé:		Erdély felől:	
Személyvonat reggel	6.35	Soboratóról reggel	6.59
Gyorsvonat délután	12.11	Személyvonat d. e.	10.50
Soboratóról délután	2.04	Kadnáról délután	2.07
Személyvonat d. u.	4.30	Gyorsvonat délután	4.08
Radnáról este	6.35	Személyvonat este	8.57
Gyorsvonat este	7.18	Gyorsvonat délelőtt	8.09
Temesvár felé:		Temesvár felől:	
Személyvonat reggel	6.20	Vegyesvonat d. u.	10.48
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	6.—	Személyvonat éjjel	10.53
Szeged felé:		Szeged felől:	
Vegyesvonat reggel	7.12	Személyvonat reggel	8.08
Személyvonat d. u.	4.09	Vegyesvonat este	7.06
Brád felé:		Brád felől:	
Személyvonat reggel	6.25	Borosbesről szv. r.	8.03
Vegyesvonat d. u.	12.06	Vegyesvonat d. e.	11.—
Borosbesről szv. du.	5.20	Személyvonat este	6.56

Aradi nyári szinkör.

Csütörtökön, 1901. évi augusztus hó 22 én

Egy párisi regény.

Színmű 5 felvonásban Irtá: Feuillet Octave. Fordította: Paulay Ede.

SZEMÉLYEK:

Targy	Ivány Jenő.	Ambroise	Cakó Vilmos.
Báró Chevalier Ujházi Ede.		Targyné	Bácsné.
Chesnel, orvos Bács Károly.		Marcelle	Angyal Ilka.
Juliani	László Gy.	Therése	Menszáros M.
Laubanre	Szőke S.	Guerin Róza	Tomsányi R.
Tirandei	Palágyi L.	Laucené	Garai Ilona.

Kezdete 7 óra fél órakor.

NYILTTÉR.*

A mikalakai tisztviselő-telepen
igen szép fekvésű

telkek

jutányos áron eladók.

Bővebbet ugyanott Goldis Kornél tulajdonosnál.

1089

Árlejtési hirdetmény.

Draucz község előljárósága által közhírré tétetik, hogy Draucz község belterületén lévő, ugynevezett „Fekete hid” lebontása és újbóli felépítése Aradvármegye alispánjának 18559/901. számú határozatával 2000 korona erejéig engedélyeztetvén, a munkálat kivitelének biztosítása végett **augusztus hó 31-én d. e. 10 órakor** Draucz község székházánál nyilvános alkutárgyalás fog tartatni.

Miről versenyezni szándékozik értesítettnek azzal, hogy az árlejtési feltételek a kitűzött határnapig és a drauczi körjegyzőségi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Draucz, 1901. évi augusztus hó 17-én.

Muzsai Géza,
körjegyző.

Mundra Onucz,
bíró.

GLÜCK JÓZSEF szoba-kárpitozás

és menyezetek gipszutánzatu dombormű diszítéseinek vállalata
Aradon. Telefon 278.

A mai kor igényeinek megfelelően, az eddig gyakorolt szobafestés és mázolás munkán kívül elvállalok

szoba-kárpitozást, és a menyezetek

gipsz-utánzatu (Papier-Masche és Xylogenit-Stuck)

diszítéseket is, mely célra e szakmában tökéletesen képzett munkásokat tartok, tehát munkáimért teljes felelősséget vállalhatok.

A midőn a n. é. közönség eddig irántam tanusított nagybecsű bizalmát és támogatását megköszönöm, kérem azt részemre továbbra is fentartani és becses megrendelésével kitüntetni.

Kiváló tisztelettel 995

GLÜCK JÓZSEF,

szobafestő és mázó

Arad, József-főherceg-utca 7.

A párisi és londoni hygienicus kiállításokon első díjakkal kitüntetett szépitőszert a

Hajós-féle

IBOLYA-CRÉME

Bámulatos rövid idő alatt eltávolítja a szeplőt, májfoltot, bíbrészt, bőrvörösséget és mindennemű arczfoltot.

Használata által kisimítja az arczon a ráncokat s ifjú arczszínt, a bőrnek fehérséget, gyöngédséget és üdéséget kölcsönöz és így a szépség ápolásánál eddig utolérhetetlen hatása.

A Hajós-féle Ibolya-crème nem zsiradék és ennek következtében nappal is használható.

Ára 17 téglőnek 50 kr.

Az Ibolya-crème hatását nagyban emeli az ugyanazon szerekből készült és rendkívül kellemes illatú

Ibolya-crème szappan 35 kr.

Hajós-féle IBOLYA-TEJ

(Eau de Violette de Hajós.) Ezen hygienicus mosdóvíz az arcz, nyak, karok és kezeknek megkapó szépséget, fehérliliom és rózsaszínben tündöklő varázsszínt kölcsönöz. Egy üveg 50 kr.

A képzelhető legfinomabb és leggyöngédebb alkotórészekből álló, jól tapadó és teljesen ártalmatlan powder az

IBOLYA-HÖLGYPOR

Ára 60 kr. Kapható fehér, rózsaszín és crème színben. Készítményeim a párisi és londoni hygienicus kiállításokon, aranyérmekkel és díszoklevéllel lettek kitüntetve. — Sok hálaíratokkal elismerve!

Óvakodjunk hamisításoktól! Kapható a készítő és feldolgozó

Hajós Árpád

gyógyszertára és gyógyszerészeti laboratoriumában.

ARAD, Andrassy-tér 22. szám, a megyeházzal szemben és VOJTEK és WEISZ utcánál.

KOCH DÁNIEL

kerékpár és varrógépraktár, villanyos esengő berendezési intézet.

Deák Ferencz-utca 42.

Nagy javító-műhely!

Mindennemű

kerékpárok és varrógépek

kedvező fizetési feltételek mellett kaphatók. 656

Egy ovadékképes

kimérő,

ki jó

magyar konyhát

is tud vezetni.

alkalmazást nyerhet.

Czím a kiadóhivatalban. 1092

A KEFIR

gombával erjesztett tej

a legjobb tápszer lábadozó betegeknek és gyenge egyéneknek, mert a mellett, hogy nagy táperővel bír, a gyomorra gyakorolt enyhe izgató hatásánál fogva az étvágyat és az anyagforgalmat növeli.

Nyáron behűtve kellemes

üditő ital.

Kapható:

Dr. Singer János orvos és Rozvány György

gyógyász 292

sterilizált gyermektej, gyógy- és pasteurizált tej termelő intézetében

Aradon, Kossuth- és Batthyányi-u. sarkán.

Hidrogénvizgyógyászat

15 jegy 6 frt.
1 jegy 0.50 frt.

Villamfényfürdő

csusz, (rheuma), elhízottság, köszvény el-

len. — 15 jegy 15 frt, 1 jegy 1.25 frt.

Szénsavas fürdő

szívbetegség, vérszegénység, ideggyengeség,

meszesvérek. — 15 jegy 18 frt, 1 jegy 1.50 frt.

Moor fürdő

rheuma, nőbajok. — 15 jegy 18 forint. 1 jegy 1.50 forint.

Svédgyógytorna

görbe hátú és gyenge gyermekeknek. — Megjegyzés szerint.

Napfürdők

direct a célra magas kerítéssel el-
különített szabad helyen. Utána langyos fürdő a betegség neme szerint, az orvos által meghatározott fokkal.

Hatása a nap vegyi sugarainak az anyagcserét fokozó befolyásában áll. Gyenge szervezetűek, idegesek, csuszosak, elhízottak jó eredménnyel használhatják. 1 fürdő 80 kr. (a langyos fürdő beleértve), 15 jegy 10 frt.

Belégzések Tüdő- és gégebajok.

Dr. Hecht

orvosi intézetében, Zrinyi-utca 3. sz.

Tölgy- és bükk-mag kiadó.

Bővebben lehet értekezhetni:
uradalomnál Walemáren posta:
Gurahoncz. 1074

Barakony község

jegyzői irodájában

egy a jegyzői teendő-
ben jártas

fiatal ember
alkalmazást nyer.

Az állás folyó évi szeptember
hó 1-én elfoglalandó.

Javadalmazása havi 40 ko-
rona, lakás és ételmezés.

Barakony, 1901. évi augusz-
tus 19-én.

Keresztes Lajos
jegyző.

1086

Telefon 387. városi és megyei.

BRAUN N. A.

festék és kőszertárak

ARADON,

József főherceg-ut 12. és Forray-utóza 7.

Ajánl saját gyártmányu olajfesték- és
fényezésanyagot s minden e szakmába
vágó cikkeket legújutányosabban,

Pontos és szolid kiszolgálás!

A Braun N. A.-féle 751

Amerikai padlózománcz készítője.

Ezen padlófényezés szagtalan, mosható
és rögtön szárad. 1 kgr. 90 kr.

Vidéki rendelések postafordultával.

1552—1901.

Árlejtési hirdetmény.

M.-Bodzás községhezánál a melléképületek ujjaalakítása 2448 korona 67 fillér előirányzott költséggel Aradmegye tekin-
tetes alispáni hivatalának 20307—901. számú intézményével
a törvényhatósági bizottságnak utólagos jóváhagyása remé-
nyében engedélyeztetvén arra árlejtés hirdettetik s határidőül
1901. évi augusztus hó 26-ik napjának d. e. 9 órája. M.-Bodzás
község házához tüzetik ki.

Bánatpénznek a kikiáltási árnak 10%-a teendő le akár
készpénzben, akár elfogadható értékpapirokban.

Írásbeli és kellő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok a
szóbeli árlejtés megkezdése előtt fogadtatnak el.

A terv és költségvetés, s a feltételek a bodzási jegyzői
irodában bármikor megtekinthetők.

Kelt M.-Bodzáson, 1901. augusztus 19-én. 1087

Vermes Alfréd,
jegyző.

Baráth János,
bíró.

Nagy borpincze kiadó.

Az aradi gör. kel. román püs-
pökmegye tulajdonát képező
Arad, Zrinyi-utca 4/b. sz. ház
alatti két kijáratu

nagy borpincze

f. é. november 1-től

haszonbérbe adatik

egészben vagy kétrészre osztva.

Bővebb felvilágosítást ad a
házmester és a püspöki iroda
Batthyányi-utca 1. sz. alatt.

Arad, 1901. augusztus 17.

1072

A házfelügyelőség.

Buttyin község jegyzői
irodájában 1901. évi szeptember
hó 15-étől

alkalmazást nyer.

1. Egy a jegyzői teendőben
teljesen jártas

s e g é d
és

2. Egy a jegyzői pályára készülő

írnok.

Elsőnek évi fizetése és ja-
vadalmazása 600 korona kész-
pénz, teljes ellátás, mosás, ág-
ynemün kívül természetbeni la-
kás. Ha szorgalmával kiérdemli,
mellékjövedelemre is számíthat.

Másodiknak fizetése használ-
hatóságához mérten évi 120
koronától 240 koronáig, teljes
ellátás, mosás és ágynemün
kivül természetbeni lakás.

Buttyin, 1901. évi augusztus
hó 16-án. 1076

Az előljáróság.

Az ilyói uradalmi bérlőség

A Lichtenstein herceg ilyói
uradalmához tartozó 7000 hold-
nyi kedvező fekvésű és vízzel
bőven ellátott tölgy és bükkfa
erdőségben

a makkoltatást

f. évi október hó 1-től

sértés hizlalás céljából

bérbe adja.

Közelebbi felvilágosítást nyújt
az Uradalmi bérlőség. Ilyó (Arad
megye.) 1085

Hirdetmény.

Az aradi izr. hitközség t. tagjai a f. é. augusztus hó
20-dikán tartott Kultus-bizottsági ülés következő határozatairól
értesítetnek:

1. A főünnepeken a zsinagógába a bemenet csakis be-
léptijegyek előmutatása mellett engedélyeztetik.

2. Azon régebbi intézkedés, mely szerint egy imaszék
legfeljebb 2 személy által használható, újra hatályba he-
lyeztetik.

3. Minden imaszék-tulajdonosnak és bérlőnek két pél-
dányban kiállított imaszék-jegy kézbesítettik, a melyek azon
személyek által, kik az ott megjelölt imaszéket használni akar-
ják, a zsinagóga előcsarnokában levő e végett megbízott kö-
zegnek előmutatandók.

4. Hogy mód és lehetőség nyujtassék minden helybeli
izraelitának a főünnepeken ájtatoskodnia, az eddigi 2 pótima-
ház mellett mint tavaly, úgy az idén is még egy harmadik is
rendeztetik be, é. p.

a) a Boczkó utcában az „Arany csillag“-hoz czimzett
épületben Reinitz Mayer ur,

b) a Bocskai-téri izr. leányiskola helyiségeiben Weisz
Adolf ur és

c) a „Központi szálloda“ földszinti nagytermében Weisz
Bernát ur vezetése alatt. Mindhárom pótimaházban gondoskodva
van az istentisztelet méltó megtartásáról.

5. A zsinagógában levő s a hitközség tulajdonát képező
imaszékek bérbeadása az e célra kiküldött bizottság közre-
működésével f. é. szeptember hó 4-én veszi kezdetét. A jelen-
legi bérlők, ha bérben birt imaszékeket továbbra is megtar-
tani óhajtják, az imaszéki jegyeket az előljáróság által meg-
határozott bérletdíj lefizetése mellett f. é. szeptember hó 9-ig
a hitközség jegyzői és pénztári hivatalában a hivatalos órák
alatt átvehetik. Szeptember 10-én az eddigi bérlőknek előjoga
megszűnik és azon imaszékek, melyekre nézve az eddigi bér-
lők nem intézkedtek, azon naptól fogva másoknak fognak
bérbe adatni.

6. A pótimaházak imaszékeinek bérbeadása az alulirott
alelnök irodájában eszközöltetik, hol a jegyek kiváltása f. é.
szeptember 8-án a bérletdíj előzetes lefizetése ellenében kez-
dődik.

Arad, 1901. évi augusztus hóban.

Az aradi izr. hitközség előljárósága

Kohn S. N.,

alelnök.

1088